

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- เกริก เกียรติ พิพัฒน์ เสรีธรรม, "การคลังว่าด้วยการจัดสรรและการกระจาย" สำนักพิมพ์
ธรรมศาสตร์, 2525.
- ไกรยุทธ อีรคยาคินันท์ "ภาษีการค้าของไทย" หนังสืออ่านประกอบการศึกษาวิชา เศรษฐศาสตร์,
คณะ เศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2510) หน้า 255-301.
- "วิเคราะห์ภาวะภาวะ (ฉบับพิเศษ)" คณะ เศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์-
มหาวิทยาลัย.
- เจียม กนิษฐสุด "ภาษีการค้า" วิทยานิพนธ์คณะ เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ชาญชัย มุสิกนิสากร "อัตราเงินชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร พร้อม
ด้วยกฎหมายและประกาศที่เกี่ยวข้องแก้ไขถึงวันที่ 5 ก.พ. 29" บริษัทพิมพ์การพิมพ์
จำกัด, กรุงเทพฯ, 2529.
- ณรงค์ชัย อัคร เสรณี และคณะ "อุตสาหกรรมสิ่งทอ" การวางแผนพัฒนาอุตสาหกรรมของประ เทศ
ไทย พ.ศ. 2520-2524 ภาคอุตสาหกรรมเฉพาะประเภท, กองโครงการ เศรษฐกิจ
สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, มกราคม 2520.
- อมรินทร์ : สีตวรานนท์, "สถานการณ์การค้าและอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย" บรรยาย-อภิปรายที่กอง
อุตสาหกรรมสิ่งทอ, กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม, 2 สิงหาคม 2527.
- พนัส ลิ้มเสถียร "แนวนโยบายและเป้าหมายในการจัดเก็บภาษีอากรในบึงบประมาณ พ.ศ. 2525"
สรรพากรสาส์น 2 (2525) : 11-13.
- วิโรจน์ เลหาพันธ์, ประมวลรัชฎาฎการ ฉบับพิเศษ 2529.
- เสรี ฉันทนิมิ "การจัดเก็บภาษีการค้าในประเทศไทย" วิทยานิพนธ์คณะ เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ (2506).
- แสง สงวนเรือง, สมศักดิ์ แคมบุญเลิศชัย, นิตย์ สัมมาพันธ์ "อุตสาหกรรมขนาดย่อมและขนาด
กลางในประเทศไทย" สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

อาภรณ์ นารณดิกล, ประมวลรัชฎากร ภาษีการค้า, ศูนย์ศึกษากฎหมายภาษีอากร, กรุงเทพฯ
แนวทางแก้ไขโครงสร้างอุตสาหกรรมสิ่งทอ, ฝ่ายวางแผนอุตสาหกรรม, สำนักงานคณะกรรมการ
พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, กันยายน 2526.

ประมวลรัชฎากรว่าด้วยอัตราภาษีการค้า, กระทรวงการคลัง

ประมวลรัชฎากร ฉบับสมบูรณ์ 2530, บริษัทธรรมนิติการบัญชีและภาษีอากร จำกัด 2530.

ปัญหาภาษีการค้า, สัมมนา, ศูนย์ศึกษากฎหมายและภาษีอากร (24 พฤษภาคม 2529)

ผลิตภัณฑ์เส้นใยประดิษฐ์, รายงานผลการวิจัย, กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์, กระทรวงพาณิชย์,
2520.

พิกัดอัตราศุลกากร, กระทรวงการคลัง.

ภาวะการส่งออกสินค้าสิ่งทอปี 2528 และประมาณการปี 2529, กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์,
กระทรวงพาณิชย์.

รายงานการสำรวจโรงงานอุตสาหกรรมทอพิมพ์ย้อม, งานวิเคราะห์วิจัยเคมีสิ่งทอ, กองอุตสาหกรรม
สิ่งทอ, กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม.

วิถีทางการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปปี 2526 และแนวโน้มปี 2527, 2527.

วิวัฒนาการสิ่งทอไทย, วารสารสมาคมอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องนุ่งห่มไทย 1984-1986, หน้า
130-132.

สรุปภาวะธุรกิจและอุตสาหกรรมเฉพาะประเภท, หน่วยการอุตสาหกรรม, ฝ่ายวิชาการ, ธนาคาร
แห่งประเทศไทย ปี 2524-2527.

สรุปภาวะธุรกิจและอุตสาหกรรม 2528, ธนาคารแห่งประเทศไทย, หน้า 173.

อุตสาหกรรมผลิตเส้นใยสังเคราะห์, กองเศรษฐกิจอุตสาหกรรม, กระทรวงอุตสาหกรรม, 2524.

อุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์, ฝ่ายวิจัยและวางแผน, ธนาคารไทยพาณิชย์, 2528.

อุตสาหกรรมสิ่งทอ, รายงานเชิงวิเคราะห์การศึกษาอุตสาหกรรมเฉพาะประเภท, แผนกวิจัยและ
วางแผนฝ่ายวิชาการ, หอการค้าไทย มกราคม 2526.

อุตสาหกรรมสิ่งทอ, เอกสารวิชาการของส่วนวิจัยและวางแผน, บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่ง
ประเทศไทย, 2523.

อุตสาหกรรมสิ่งทอในประเทศไทย, ฝ่ายวิจัยและวางแผน, บริษัทเงินทุนแห่งประเทศไทย, 2529.

ภาษาอังกฤษ

Buchler, Alfred G, : Public Finance, Mcgraw Hill Book Company, New York, 1984.

Due J.F., : Sales Taxation, London, Routledge, 1957.

Irving H.r, : Commonwealth sales Tax Law and Practice, Norwordd Press Pty Limited, Sydney, 1950, p 2-3.

Shultry W.J, Harris C.L, : American Public Finance, 8th edition, Prentice-Hall, Englewood Cliffs, U.S, 1965.

Sloan, Harold S, & Arnold, Zurcher J, : Dientionary of Economics, 3rd edition, Barnes & Noble, New York, 1953, p.203

"Industrial Restructuring in Textile Industries", by Juanjai Amanant and Suvit Thaniyanvarn, in collaboration with Spreafico Luigi, UNIDO advisor, UNDP/UNIDO-NESDB Project on Industrial Restructuring Project, IMC, April 1985.

"Tax System for Industrial Restructuring" Industrial Restructuring Study, The Industrial Management Co.,Ltd (September 1985) : p.101-133.

"The Textile Products Industry in Rural Thailand", by Tongroj Onchan, Bangkok, Kasetsart University, 1980.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก. รายชื่อผู้ผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน
และกำลังการผลิต ถึงปี 2528

บริษัท/จำกัด	กำลังการผลิตต่อปี (ชิ้น)
1. บริษัท ไทยการ์เมนต์เอ็กซ์พอร์ต จำกัด	8,020,440
2. บริษัท เอเชียการ์เมนต์ จำกัด	4,320,000
3. บริษัท รามาการ์เมนต์ จำกัด	9,000,000
4. บริษัท ส่งเสริมไทยซินเทติกเท็กซ์ไทล์ อินดัสเตรียล จำกัด	2,880,000
5. บริษัท ไทยแมนอินดัสตรีส์ จำกัด	3,600,000
6. บริษัท บริดิช-ไทย ซินเทติกเท็กซ์ไทล์ จำกัด	3,480,000
7. บริษัท สแตนดาร์ดการ์เมนท์ จำกัด	4,320,000
8. บริษัท เทรียไทยเท็กซ์ไทล์ อินดัสเตรียล จำกัด	4,488,000
9. บริษัท ยูเนียนอุตสาหกรรมสิ่งทอ จำกัด	360,000
10. บริษัท ไทยเจริญซินเธติกเท็กซ์ไทล์ จำกัด	1,788,000
11. บริษัท เยนเนอวัลนิคส์ (ประเทศไทย) จำกัด	192,000
12. บริษัท ไทยอะคริลิก จำกัด	864,000
13. บริษัท ซีตาร์ทการ์เมนต์ (ไทยแลนด์) จำกัด	1,728,000
14. บริษัท ไทยโอเวอร์ซีส์เรยอง อินดัสเตรียล จำกัด	432,000
15. บริษัท ไทยเอโร จำกัด	8,400,000
16. บริษัท วาไทยอุตสาหกรรม จำกัด	2,310,000
17. บริษัท สีดาแมนูแฟคเจอร์ริง จำกัด	1,440,000
รวม	57,622,440

แหล่งที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

ภาคผนวก ข. รายชื่อผู้ผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

แต่ยังไม่ได้เปิดดำเนินการ ปี 2527-2528

บริษัท/จำกัด	วันอนุญาต	กำลังการผลิตต่อปี (ชิ้น)
1. บริษัท เยนเนอรัลนิคส์ (ประเทศไทย)	29 ส.ค.27	184,000
2. บริษัท MR. CHENG CHI TAI	29 ส.ค.27	1,440,000
3. บริษัท ยามาเกนแอฟแพเรล จำกัด	29 ส.ค.27	437,472
4. บริษัท ไทยเท็กซ์ไทล์การ์เมนท์ จำกัด	29 ส.ค.27	1,200,000
5. บริษัท ที.อาร์ ที การ์เมนท์ จำกัด	29 ส.ค.27	1,200,000
6. บริษัท พรีเมียร์อินดัสตรีส์ จำกัด	29 ส.ค.27	1,500,000
7. บริษัท โอเรียนตอลการ์เมนท์ จำกัด (ขยาย)	18 ธ.ค.27	1,416,000
8. บริษัท ไทยเอโรการ์เมนท์ จำกัด (ขยาย)	18 ธ.ค.27	2,141,400
9. บริษัท ยูเนียนนิคแวร์ จำกัด (ขยาย)	18 ธ.ค.27	1,206,000
10. บริษัท นิสลิน จำกัด	18 ธ.ค.27	1,440,000
11. บริษัท เค. เอ็น.พี.การ์เมนท์ จำกัด	18 ธ.ค.27	780,000
12. บริษัท วรพรการ์เมนท์ จำกัด	7 พ.ค.28	4,320,000
13. บริษัทของนายบุญชัย ลิขิตธนวงศ์	7 พ.ค.28	1,680,000
14. บริษัท ศรีราชาวาโก้ จำกัด	7 พ.ค.28	2,209,200
15. บริษัท เอส.เค.จี.แมมูแฟคเจอโรส จำกัด	7 พ.ค.28	420,000
16. บริษัท ของ MR.THANG MAN CHEONG	7 พ.ค.28	410,000
17. บริษัท เอ็ลเลมาส อินดัสตรีส์ จำกัด	7 พ.ค.28	2,160,000
18. บริษัท ไสยเท็กซ์ จำกัด	7 พ.ค.28	864,000
19. บริษัท เอเซียเวิลด์ การ์เมนท์ จำกัด	7 พ.ค.28	300,000
20. บริษัท สีดาเครื่องนุ่งห่ม จำกัด	7 พ.ค.28	1,440,000
รวม		26,748,072

แหล่งที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

ภาคผนวก ค.

การคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ แห่ง พ.ร.บ. ศุลกากร (ฉบับที่ 9)

พ.ศ. 2482

1. หลักการทั่วไป

การคืนอากรสำหรับของที่นำเข้ามา เพื่อการผลิตแล้วส่งกลับออกไป เป็นวิธีการที่ใช้กันทั่วไป ในต่างประเทศหลายประเทศ บางประเทศให้คืนภาษีอากรหมด เท่าที่จัดเก็บไว้ แต่บางประเทศก็ให้คืนไม่หมดแต่ได้เก็บไว้บางส่วน เพื่อให้คุ้มกับ ค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บแล้วคืนภาษีอากร การคืนภาษีอากรสำหรับการนี้ ก็ เพราะว่าประเทศมีทรัพยากรจำกัด จะให้ประชาชนภายในประเทศผลิตของจากทรัพยากรของประเทศเอง แล้วส่งออกก็จะทำให้ส่งออกได้น้อย และไม่ก่อให้เกิดการพัฒนาในด้านการผลิต ฉะนั้นรัฐจึง เห็นควรให้นำของที่ เป็นวัตถุดิบจากต่างประเทศเข้ามาในอาณาจักร เพื่อทำการผลิต แล้วส่งกลับออกไปจำหน่ายในต่างประเทศ เพราะจะได้ใช้แรงงานและความรู้ของคนในชาติ ก่อให้เกิดประโยชน์ได้มากยิ่งขึ้น ตลอดจนสามารถนำมาผลิตร่วมกับทรัพยากรที่มีอยู่ในประเทศได้ เป็นการส่งเสริมการใช้วัสดุและแรงงานภายในประเทศ เพื่อให้ได้ซึ่งเงินตรา จากต่างประเทศ

2. การคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ คืออะไร

2.1 สำหรับประเทศไทยได้กำหนด ให้มีการคืนภาษีอากรเต็มจำนวนแก่วัตถุดิบที่ นำเข้า เพื่อการผลิตหรือผสม หรือประกอบ หรือบรรจุ แล้วส่งกลับออกไปโดยมิให้หักเก็บ ภาษีแต่อย่างใด ทั้งนี้ได้กำหนดไว้ในกฎหมายศุลกากร คือ มาตรา 19 ทวิแห่ง พ.ร.บ. ศุลกากร (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2482 ซึ่งบัญญัติไว้ดังนี้

"ของที่ส่งออกไปยัง เมืองต่างประเทศ หรือส่งออกไปเป็นของ สิ้น เปลืองใน เรือเดินทางไปเมืองต่างประเทศ ถ้าพิสูจน์ เป็นที่พอใจอธิบดีหรือผู้ที่ อธิบดี มอบหมายว่าได้ผลิต หรือผสม หรือประกอบ หรือบรรจุ ด้วยของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ให้คืนเงินอากรขาเข้า สำหรับของดังกล่าวได้ เรียก เก็บไว้แล้วให้แก่ผู้นำ เข้า ตามหลัก เกณฑ์และ เงื่อนไขดังต่อไปนี้

(ก) ของที่นำเข้ามานั้น มิใช่ของที่กฎกระทรวงระบุห้ามศินอากร
 (ข) ปริมาณของที่นำเข้าซึ่งใช้ในการผลิตหรือผสม หรือประกอบหรือบรรจุ เป็น
 ของที่ส่งออก ให้ถือตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดี เห็นชอบหรือประกาศกำหนด

(ค) ของนั้นได้ส่งออกไปทางท่าหรือสำหรับการส่งออก ซึ่งของที่ขอศินอากร
 ขาเข้า

(ง) ของนั้นได้ส่งออกไปภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่มาของซึ่งใช้ในการผลิต หรือ
 ผสมหรือประกอบ เป็นของที่ส่งออก หรือใช้บรรจุของที่ส่งออก เข้ามาในราชอาณาจักร และ

(จ) ต้องขอศินอากรภายในหกเดือน นับแต่วันที่ส่งออกนั้นออกไป แต่อธิบดีจะ
 ขยายเวลาออกไปตามที่เห็นสมควรก็ได้

อธิบดีมีอำนาจออกข้อบังคับว่าด้วยการพิสูจน์ของส่งออกไป การจัดทำและยื่น
 เอกสารต่าง ๆ การคำนวณเงินอากรที่พึงศินให้ และวิธีการอื่น ๆ เกี่ยวกับ การขอศินเงินอากรนี้"

2.2 สำหรับทางด้านภาษีอากรแก่ผู้นำเข้า ในกรณีที่มาของ เข้ามาผลิตและส่งออกนั้น
 มีหลักการดังนี้

- (1) ต้องมีการนำของจากต่างประเทศ เข้ามาในราชอาณาจักร
- (2) ของที่นำเข้ามาได้เสียภาษีอากร หรือวางค้ำประกันไว้แล้ว
- (3) ของนั้นได้ใช้ผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุแล้วส่งออก ไปยังต่างประเทศ
 หรือใช้สิ้น เปลืองใน เรือที่เดินทางไปต่างประเทศ
- (4) การศินภาษีอากรกฎหมายกำหนดให้ศินแก่ผู้นำเข้า ซึ่ง เป็นผู้เสียภาษีอากรไว้

นอกจากนั้น ในกฎหมายยังกำหนดหลัก เกณฑ์และเงื่อนไข ที่พึงต้องทราบและยึดถือ
 ปฏิบัติ คือ

- (5) ในเงื่อนไขข้อ (ก) แห่งมาตรา 19 ทวิ ยังมีได้มีกฎกระทรวงระบุห้ามศิน
 เงินอากรแก่ของประเทศใด ฉะนั้นจึงสามารถศินอากรแก่ของทุกชนิด ที่นำ เข้า มาผลิต ผสม
 ประกอบ หรือบรรจุ แล้วส่งออกไป

(6) ในเงื่อนไขข้อ (ข) แห่งมาตรา 19 ทวิ กำหนดให้อากรแก่ของนำเข้า ตามหลักเกณฑ์ ที่อธิบดี เห็นชอบหรือประกาศกำหนด เป็น เรื่องที่เกี่ยวกับการยื่นสูตรการผลิต เมื่อ อธิบดี เห็นชอบสูตรการผลิตใดก็ได้ให้ใช้ เป็น เกณฑ์ในการคำนวณ การคืนอากรได้ หรือในบางกรณี อธิบดีอาจประกาศให้ใช้สูตรมาตรฐาน เป็น เกณฑ์ ในการคำนวณการคืนอากรก็ได้ ทั้งผู้จะขอคืน ก็จะได้รับคืนตามส่วนที่คำนวณจากสูตรดังกล่าว

(7) ใน เงื่อนไขข้อ (ค) แห่งมาตรา 19 ทวิ เป็นการกำหนดให้ส่งออกได้ ทำใด ดำเนินใด สนามบินใด แล้วจึงจะขอคืนอากรได้หากส่งออกทำ หรือที่อื่นใดนอกจากที่กำหนด แล้วก็จะไม่ได้รับการพิจารณาคืนอากรให้

(8) ได้มีการกำหนดให้ต้องส่งออกภายใน 1 ปี เป็น เงื่อนไขเวลาตามกฎหมาย ที่มีอาจจะขยาย เวลาหรือผ่อนผัน ให้ได้

(9) ส่วนการยื่นขอคืนอากรนั้น แม้ในกฎโยบายได้กำหนดให้ ต้องยื่นขอคืนภายใน 6 เดือน แต่ก็ให้อำนาจอธิบดีในการขยาย เวลาออกไปได้

นอกจากนี้อธิบดีโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายก็ได้กำหนดข้อบังคับ เกี่ยวกับการ คืนอากรขา เข้าแก่ของที่นำ เข้ามา เพื่อผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุสินค้าส่งออก ซึ่งมีผลใช้บังคับ ในขณะนี้คือ ประกาศกรมศุลกากรที่ 7/2519 ลงวันที่ 10 มิถุนายน 2519 และประกาศอื่น ๆ ที่รวบรวมไว้ในภาคผนวก

ข้อที่พึงระวัง คือ ผู้นำเข้าหรือผู้ส่งออก จะต้องปฏิบัติหลัก เกณฑ์ และเงื่อนไขที่ กฎหมายกำหนดตลอดจนระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ครบถ้วน มิฉะนั้น จะไม่ได้รับการพิจารณา คืนอากรหรืออาจเกิดความล่าช้าได้

3. สรุปข้อบังคับตามประกาศกรมศุลกากรที่ 7/2519

3.1 ในขั้นแรกผู้จะนำเข้าของเข้ามาเพื่อผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุ เพื่อส่งออกไป จำหน่ายในต่างประเทศ แล้วขอคืนภาษีอากร จะต้องยื่น เรื่องราวขออนุมัติ ต่อกรมศุลกากรก่อน ว่าจะนำเข้าอะไร เข้าจะส่งอะไรออก เมื่อกรมศุลกากรพิจารณาแล้ว เห็นว่าอยู่ในข่ายที่จะได้รับการ พิจารณาคืนอากร ก็จะอนุมัติในหลักการ ซึ่งเท่ากับ เป็นการรับทราบว่าจะนำเข้าหลังจาก ที่มี การอนุมัติหลักการ มีสิทธิ์ที่จะได้รับคืน อากรขา เข้า เมื่อได้ปฏิบัติครบถ้วนถูกต้องตามกฎหมาย และข้อบังคับ

3.2 ในการยื่นใบขนสินค้าทั้งขาเข้าและขาออก จะต้องมิเอกสารประกอบให้ครบถ้วน มีการระบุที่ชัดเจนว่าเป็นของที่นำเข้า หรือส่งออก เพื่อขอคืนภาษีอากร นอกจากนั้นยังต้องผ่านการตรวจสอบ เบื้องต้นที่ฝ่ายศุลกากรก่อนผ่านพิธีการปรกติ

3.3 จะต้องมีการยื่นสูตรการผลิต พร้อมตัวอย่างก่อนการส่งออก ทั้งนี้ เพื่อสามารถวิเคราะห์และตรวจสอบกับของที่ส่งออกจริง และหากกรมศุลกากรได้อนุมัติ สูตรการผลิตแล้วก็ใช้เป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษีอากรที่คืนได้

3.4 ในกรณีที่จะใช้ขนาดการค้าประกัน ก็ต้องปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการนั้นและเมื่อไม่ผลิตส่งออกภายใน 1 ปี แล้วก็ต้องชำระภาษีอากรให้ครบถ้วน พร้อม เงิน เพิ่ม โดยผู้นำเข้าต้องมีหน้าที่มายื่นใบสรุปขอ เสียภาษีอากรที่ค้างชำระ

4. การยื่นคำร้องขออนุมัติในหลักการ

มีผู้นำเข้า เป็นจำนวนมาก ที่นำของ เข้ามาทำการผลิตแล้วส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ มิได้มายื่นหนังสือแสดงความจำนงขอคืน เงินอากร ตามมาตรา 19 ทวิ แห่ง พ.ร.บ. ศุลกากร ให้กรมศุลกากรอนุมัติในหลักการ เสียก่อน ก่อนที่จะมีการนำของ เข้ามาทำการผลิตเป็นสินค้าส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ ด้วยอาจจะ เป็น เพราะ ไม่รู้ว่า มีกฎหมายบัญญัติให้คืน เงินภาษีอากรขา เข้าที่ เสียไว้แล้วได้ หรือรู้ว่าคืน เงิน ภาษีอากรขา เข้าที่ เสียไว้แล้วได้ แต่เมื่อตอนนำของ เข้ามาผลิต ยังไม่มีนโยบายที่จะผลิตส่งออกจำหน่ายในต่างประเทศ หรือรู้ว่าคืน เงินภาษีอากรขา เข้าที่ เสียไว้แล้วได้และมีนโยบายและตลาดที่จะทำการผลิตส่งออกไปจำหน่ายในต่างประเทศ แต่ไม่รู้ว่าหลักปฏิบัติการขอคืน เงินภาษีอากรขา เข้าตามมาตรา 19 ทวิ แห่ง พ.ร.บ. ศุลกากร จะต้องมีการยื่น คำขอร้องอนุมัติในหลักการ เสียก่อน ดังนั้นความไม่รู้หรือความผิดพลาดต่าง ๆ ดังที่กล่าวมานี้ ทำให้เงินภาษีอากรที่ผู้นำเข้าได้ชำระไว้ และควรจะได้รับคืน เมื่อทำการผลิตแล้วส่งออก กลับหมดโอกาสที่จะได้รับคืนอย่างน่า เสียหายยิ่ง

แนวปฏิบัติ ในการยื่นคำร้องขออนุมัติในหลักการคืนอากร ตามมาตรา 19 ทวิ แห่ง พ.ร.บ. ศุลกากร

1. ขอแบบฟอร์มหนังสือแสดงความจำนงขอคืนอากร ตามมาตรา 19 ทวิ แห่ง พ.ร.บ. ศุลกากร จำนวน 2 ชุด ได้ที่ฝ่ายศุลกากร กองอากร กรมศุลกากร

2. กรอกข้อความลงในแบบฟอร์มหนังสือแสดงความจำนงขอคืนอากร ทั้ง 2 ชุด ให้ครบถ้วนสมบูรณ์

3. ยื่นแบบฟอร์มหนังสือแสดงความจำนงขอคืนอากรทั้ง 2 ชุด ที่กรอกข้อความครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว ที่ฝ่ายคืนอากร กองอากร กรมศุลกากร พร้อมทั้งหลักฐาน การประกอบอุตสาหกรรม จำนวน 2 ชุด เช่นกัน ซึ่งมีดังนี้

3.1 ใบอนุญาตตั้งโรงงาน (ร.ง. 2) เป็นหลักฐาน ที่กระทรวงอุตสาหกรรมออกให้ เพื่อแสดงว่าเป็นโรงงานที่ขอตั้งขึ้นโดยถูกต้องตามกฎหมาย ตามพระราชบัญญัติโรงงาน

3.2 ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (ร.ง. 4) เป็นหลักฐาน ที่กระทรวงอุตสาหกรรมออกให้ เพื่อแสดงว่าเป็นโรงงาน เปิดดำเนินการโดยถูกต้องตามกฎหมาย ตามพระราชบัญญัติโรงงาน

3.3 ใบสำคัญแสดงการจดทะเบียน เป็นนิติบุคคล เช่น บริษัทจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนจำกัด เป็นต้น แต่ถ้าเป็นห้างร้านที่มีได้จดทะเบียนจัดตั้ง เป็นนิติบุคคล ก็ต้องมีใบทะเบียนพาณิชย์ แทน ใบสำคัญแสดงการจดทะเบียน เป็นนิติบุคคล เป็นหลักฐาน ที่กระทรวงพาณิชย์ออกให้ เพื่อแสดงว่าได้จดทะเบียน เป็นนิติบุคคลถูกต้อง ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

3.4 หนังสือรับรองวัตถุประสงค์ของนิติบุคคล และผู้มีอำนาจ ทำการแทนในนามของนิติบุคคล เป็นหลักฐานที่สำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทกระทรวงพาณิชย์ เป็นผู้ออกให้ เพื่อรับรองวัตถุประสงค์ของนิติบุคคลและผู้มีอำนาจทำการแทนนิติบุคคล ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

3.5 ใบทะเบียนการค้า เป็นหลักฐานที่กรมสรรพากร กระทรวงการคลังออกให้ เพื่อแสดงว่าผู้จะขอคืนได้เสียภาษีได้ถูกต้อง ตามมาตรา 80 จัตวา แห่งประมวลรัษฎากรแล้ว

4. ฝ่ายคืนอากรรับพิจารณาหนังสือแสดงความจำนงของผู้ประสงค์จะขอคืนอากรตาม มาตรา 19 ทวิ แห่ง พ.ร.บ. ศุลกากร โดยตรวจสอบการผลิต เบื้องต้น ตามสมควรแก่กรณี เพื่อเสนอกรมฯ อนุมัติในหลักการต่อไป ตามคำสั่งกรมทั่วไปกรมศุลกากรที่ 12/2519

5. เมื่อกรมศุลกากรอนุมัติในหลักการแล้วจะมีหนังสือกรมศุลกากร แจ้งให้ผู้ยื่นหนังสือแสดงความจำนงทราบ ผู้ขอคืน จึงนำของ เข้ามาทำการผลิตส่งออกโดยขอคืน เงินอากรได้แต่ทั้งนี้ต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามหลักปฏิบัติในการยื่นสูตรการผลิต การปฏิบัติพิธีการในขนสินค้า และการยื่นคำร้องขอคืน เงินอากร หรือประกันด้วย

5. ระเบียบว่าด้วยการใช้ธนาคารค้ำประกัน

การนำของ เข้ามา เพื่อการผลิตส่งออก หากกำหนดให้ชำระภาษีอากรให้ครบถ้วนก่อน แล้วจึงจะคืนภาษีอากรให้ เมื่อมีการส่งออก เป็นภาระทางการเงิน ที่ผู้นำเข้าผู้ผลิตและผู้ส่งออกจะต้องรับ ซึ่งเป็นต้นทุนการผลิตอย่างหนึ่งอยู่ในมูลค่าของสินค้าส่งออกดังนั้นรัฐจึงได้กำหนดมาตรการช่วยเหลือ และบรรเทาภาระทางการเงินด้วยการให้ใช้หนังสือค้ำประกันธนาคารแทนการชำระอากรด้วยเงินสด ผู้นำเข้าจึงสามารถให้หนังสือค้ำประกันธนาคารแทนเงินสดที่ต้องชำระภาษีอากร ดังนั้น เมื่อมีการส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศ ก็จะได้รับกาแจ้งคืนค้ำประกัน หากไม่ส่งออกภายในหนึ่งปีก็ต้องชำระภาษีอากรพร้อม เงิน เพิ่มให้ครบถ้วน แต่การให้ใช้ธนาคารค้ำประกัน ทุกกรณีไม่ อาจ เป็นช่องทางให้เกิดการประวิง เวลาชำระค่าภาษีอากร ด้วยเหตุนี้ทางกรมศุลกากรจึงได้กำหนด เงื่อนไขการอนุญาต ให้ใช้หนังสือค้ำประกันแทนการชำระภาษีอากรด้วยเงินสดไว้ ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

- (1) ของที่นำ เข้าใช้เฉพาะในการผลิต หรือผลิต หรือประกอบ หรือบรรจุ เพื่อการส่งออกไปจำหน่ายในต่างประเทศ
- (2) ผู้นำเข้ามีผลงานด้านการส่งออกในอดีตมาก เพียงพอและส่งออกจำหน่ายยังต่างประเทศอย่างสม่ำเสมอ
- (3) ถ้าผู้นำเข้าไม่มีผลงานในด้านการส่งออก ต้อง เป็นผู้ได้รับ การส่งเสริมการลงทุน โดยมีเงื่อนไขให้ทำการผลิต เพื่อส่งออก
- (4) ถ้าผู้นำเข้าไม่มีผลงานด้านการส่งออก และไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ต้อง เป็นผู้สุจริตที่มีหลักฐานมั่นคง และมีหลักฐานการสั่งซื้อจากต่างประเทศที่แน่นอน
- (5) ต้องไม่เป็นผู้ที่มีพฤติการณ์แสดงว่า เคย หรือพยายามที่จะประวิง เวลาการชำระภาษีอากร โดยมีได้มีเจตนาของ เข้าใช้ในการผลิตส่งออกจริง

6. การยื่นสูตรการผลิต

6.1 สูตรการผลิตจะต้องยื่นพร้อมตัวอย่างวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์อย่างละ 1 ตัวอย่าง ก่อนการส่งออกแต่ในกรณีเป็นราคาสูง เช่น รถยนต์ ผู้ประกอบการ อาจได้รับการพิจารณา ผ่อนผันไม่ต้องส่งตัวอย่างวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์ แต่จะต้องส่ง รายการและรายละเอียดของ วัตถุดิบที่ใช้และแคตตาล็อกแทน โดยปกติ ผู้จะขอคืนจะต้อง ยื่นสูตรการผลิตพร้อมหลักฐาน ต่าง ๆ ดังนี้

- (1) สูตรการผลิต 2 ชุด
- (2) รายละเอียดวิธีการผลิต 2 ชุด
- (3) ตัวอย่างวัตถุดิบที่นำ เข้า ชนิดละ 1 ตัวอย่าง
- (4) ตัวอย่างผลิตภัณฑ์ที่จะส่งออก ชนิดละ 1 ตัวอย่าง

6.2 เนื่องจากสูตรการผลิตไม่มีแบบฟอร์ม เฉพาะไว้ เนื่องจากผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ อาจ แตกต่างกันไป ทั้งวัตถุดิบที่ใช้และหน่วยแห่งการวัดปริมาณ ฉะนั้น จึงนำตัวอย่างสูตรที่จะ เป็นแบบอย่างในการจัดทำสูตรการผลิต เพื่อการศึกษาดำเนินการต่อไปดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

เรื่อง ขอยื่นสูตรการผลิต

เรียน หัวหน้าฝ่ายศินอากร

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. สูตรการผลิต เสื้อสตรี 2 ชุด
 2. ตัวอย่างวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต
 3. ตัวอย่าง เสื้อสตรีที่ยังไม่ตัดและตัด เย็บ เสร็จแล้ว

ด้วยบริษัทฯ เป็นผู้ผลิต เสื้อผ้าสตรีและชุดชั้น ในสตรี นำวัตถุดิบ จากต่างประเทศ เข้ามา ทำการผลิตแล้วส่งออกจำหน่ายต่างประเทศ โดยได้รับอนุมัติในหลักการจากกรมศุลกากรให้ศิน อากรฯ เข้าได้ตามหนังสือกรมศุลกากร เลขที่ ก.ค. 0611/12345

บริษัทฯ จึงขอยื่นสูตรการผลิตมา เพื่อขอความกรุณา โปรดพิจารณา อนุมัติสูตรการผลิต นี้ด้วย และขอขอบพระคุณอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

(ตำแหน่ง)

สูตรการผลิต

เสื้อผ้าสตรี 100 ตัว ขนาดฟรีไซส์

	น้ำหนักสุทธิ	น้ำหนักด้าย	ส่วนสูญเสีย	เปอร์เซ็นต์
1. Stretch Nylon Yarn ^{40/D}	4.00 กก.	2.60 กก.	1.40 กก.	35
2. Elastic Braid	1.50 กก.	1.50 กก.	-	-
3. Elastic Braid ^{1/2"}	0.10 กก.	0.10 กก.	-	-
รวมน้ำหนัก	5.60 กก.	4.20 กก.	1.40 กก.	35

กรรมวิธีการผลิต

นำด้าย Stretch Nylon^{40/D} เส้นคู่เข้าเครื่องทอ ออกมาเป็นถุง ๆ แล้วนำไปบอบเพื่อความยืดหยุ่นคงที่ แล้วนำไปรีดให้เรียบ จึงนำไปตัดเย็บ เป็น เสื้อ 1 ตัว โดยใช้ถุง 2 ถุง ขณะตัดได้ตัดส่วนสูญเสียของด้าย 40/1.40 กก. ต่อเสื้อ 100 ตัว เมื่อตัดเสร็จแล้วนำไปเย็บข้างและไหล่ข้างหนึ่งก่อน แล้วเย็บยาง Braid^{1/8"} ที่ชายเสื้อ เสร็จแล้วจึงเย็บ Elastic Braid เข้าที่แขนทั้งสองข้างและที่คอเสร็จแล้วจึง เย็บปิดไหล่และด้านข้างที่เหลือ เมื่อเย็บเสร็จจึงนำไปย้อมแล้วอบให้แห้ง เมื่อตรวจสอบคุณภาพ เสร็จจึงบรรจุใส่ของตามที่ต้องการ

ตัวอย่างที่ 2

เรื่อง ขอยื่นสูตรการผลิต

เรียน หัวหน้าฝ่ายคินอากู

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. สูตรการผลิตจำนวน 2 ชุด
 2. ตัวอย่างวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตอย่างละ 1 ตัวอย่าง
 3. ตัวอย่างผลิตภัณฑ์ส่งออกอย่างละ 1 ตัวอย่าง

อ้างอิง หนังสือกรมศุลกากรที่ ก.ค. 0611/12345 ล.ว. 1 ต.ค. 2522

ตามหนังสือกรมฯ ที่อ้างถึง ได้อนุมัติให้บริษัทฯ ขอคืนอากรขาเข้า เพื่อนำวัตถุดิบจากต่างประเทศเข้ามาทำการผลิตส่งออก บริษัทฯ จึงขอยื่นสูตรการผลิต ของผลิตภัณฑ์ Twin Space ขนาดต่าง ๆ ดังนี้

(1) สูตรการผลิตของผลิตภัณฑ์ Twin Space ขนาด 400 วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต

- | | วัตถุดิบที่ใช้จริง |
|--|--------------------|
| 1. Aluminium Ingot | 0.999 กก. |
| 2. High Resistance Polychloroprene Half shells | 4 ชิ้น |

(2) สูตรการผลิตของผลิตภัณฑ์ Twin Space ขนาด 380

- | วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต | วัตถุดิบที่ใช้จริง |
|--|--------------------|
| 1. Aluminium Ingot | 0.977 กก. |
| 2. High Resistance Polychloroprene Half Shells | 4 ชิ้น |

กรรมวิธีการผลิต

1. หลอม Aluminium Ingot ให้ละลาย และเทลงในแบบพิมพ์ Twin Space Body Keepers
2. จากแบบพิมพ์ เมื่อแข็งตัว จะนำไปตากแห้งให้เรียบร้อย หรือส่งไปประกอบ
3. นำ Body และ Keepers ไปเจาะรูเพื่อใส่ลวดนิยมนเส้น
4. ทา กาวยางที่ Rubber Half Shell ทั้ง 4 ชิ้น และประกอบติดกับ Body และ Keeper
5. ประกอบชุดลวด Keeper

บริษัทฯ จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติสูตรการผลิต ให้แก่บริษัทฯ ด้วยจะเป็น
พระคุณอย่างยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

(ตำแหน่ง)

ตัวอย่างที่ ๓

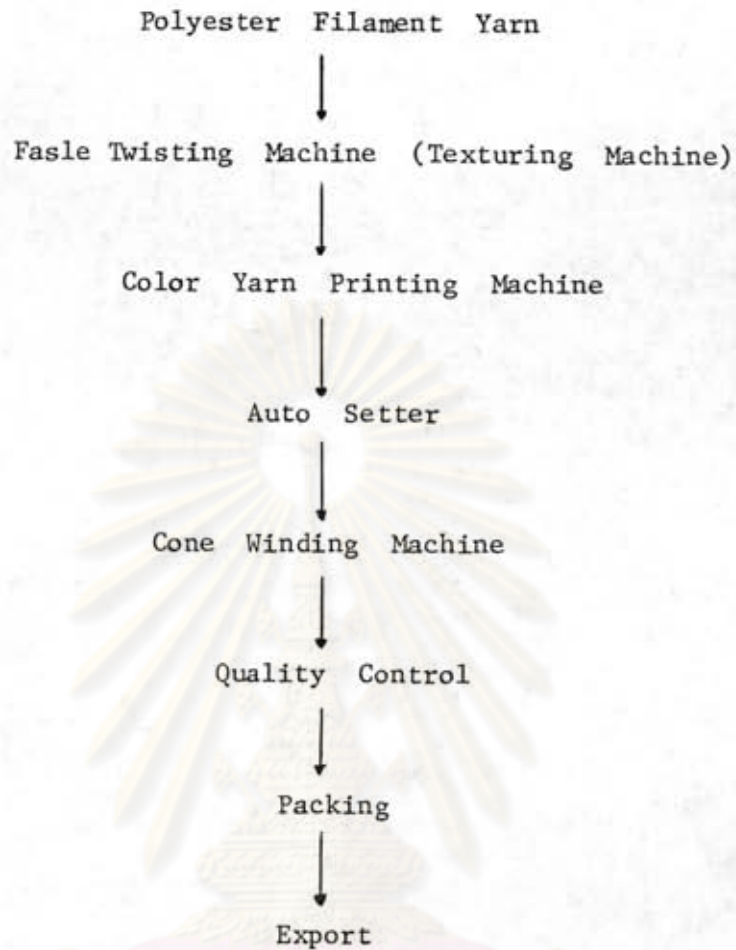
จดหมายนำคามแบบในตัวอย่างที่ 1 และแบบท้ายด้วยสูตรการผลิต 2 ขด

Description of Goods : Synthetic Yarn

Composition : TNT. Polyester Filament Yarn 150 D/1 produced by
Toray Nylon Thai Co., Ltd. Waste ON YARN : 6%

Process of Producting

นำเส้นด้าย Polyester Yarn นำเส้นด้ายที่ปั่นแล้วมาท่อนสีโดย เครื่องจักร
False Twisting Machine (Tkxturizing Machine) นำเส้นด้ายที่ปั่นแล้วมาท่อนสีโดย
เครื่อง Color Yarn Printing Machine จากนั้นนำเข้าเครื่องอบ โดย เครื่อง Auto
Setter แล้วนำเส้นด้ายที่ผ่าน เครื่องอบ เข้า เครื่องกรอโดย เครื่อง Cone Winding Machine
เมื่อกรอเป็น Cone แล้ว นำด้ายไปทดสอบคุณภาพทุก ๆ Cone เพื่อคัดเลือก เส้นด้ายที่มี
คุณภาพมาตรฐานแล้วนำการบรรจุ เพื่อจำหน่าย



6.3 ข้อความรู้เพิ่มเติม เกี่ยวกับการยืนสูตรการผลิต

การจัดทำสูตรการผลิต และการยืนสูตรการผลิตมีความสำคัญ เพราะจะทำให้
 คินภาชีอากรได้หรือไม่ ตลอดจนกินข้าหรือเร็ว ดังนั้นการยืนสูตรการผลิต จึงควรวะวังในเรื่อง
 ต่าง ๆ ดังนี้

- (1) จะต้องยืนสูตรการผลิตก่อนวัน เริ่มส่งออก
- (2) หากยังไม่มีสูตรการผลิต และมีการนำ เข้าแล้ว ชื่อวัตถุดิบในสูตรต้องชัดเจน
 ตรงตามที่นำ เข้า
- (3) หากมีสูตรการผลิตอยู่แล้ว ในตอนจะนำ เข้า ต้องตรวจสอบว่าในสูตรต้อง
 ชัดเจนตรงตามที่ระบุไว้ในสูตรการผลิตหรือไม่

(4) สูตรการผลิตที่ทางราชการอนุมัติ เบื้องต้นใช้ในการคำนวณภาษีอากรที่จะคืนให้ นั้นประกอบด้วยส่วนสูญเสียที่เกิดขึ้นจากการผลิตไว้ด้วย ฉะนั้นผู้ยื่นสูตรการผลิต ควรแสดงให้ชัดเจนและถูกต้องตรงกับความเป็นจริงว่า กรรมวิธีการผลิตมีส่วนสูญเสียของวัตถุดิบเท่าใดให้ชัดเจน

(5) เมื่อยื่นสูตรการผลิตพร้อมตัวอย่างแล้ว ต้องติดต่อเจ้าหน้าที่ทั้งฝ่ายขึ้นอากร และฝ่ายวิเคราะห์ เพื่อดำเนินการพิสูจน์การผลิตตามขั้นตอนการผลิต ที่โรงงานของผู้ผลิต

(6) การเปลี่ยนแปลงวัตถุดิบ หรือเปลี่ยนแปลงผลิตภัณฑ์ ที่ส่งออกทุกครั้งที่ไม่ตรงตามสูตรการผลิต แม้จะใช้แทนกันได้หรือคล้ายคลึงกัน ก็ต้องแจ้งให้ทางราชการทราบหรือยื่นสูตรการผลิตใหม่ก่อนที่จะส่งออก

7. การนำวัตถุดิบเข้า

7.1 ก่อนที่จะนำเข้าควรวางแผน และจัดทำเอกสารให้ถูกต้อง ครบถ้วนหากเป็นกรณีที่มีสูตรการผลิตอยู่แล้ว เอกสารนำเข้าควรจะมีชื่อวัตถุดิบ หน่วยแห่ง ปริมาณที่ถูกต้องตรงตามสูตรการผลิต เช่น ควร เป็นชื่อทางเคมีที่เป็นที่ยอมรับทั่วไป มิใช่เป็นชื่อทางการค้าที่เรียกแตกต่างกันออกไป และหน่วยแห่งปริมาณ หากมีการคืน เป็นตาราง เมตรควรจะมีหน่วยแห่งปริมาณ เป็นตาราง เมตร มิใช่ นำเข้าแล้วสำแดง เป็นกิโลกรัมอย่างเดียว เป็นต้น

7.2 การยื่น เอกสารใบขนสินค้าต้องมี เอกสารประกอบ และแสดงข้อความตามที่กำหนดไว้ให้ครบถ้วน หากมิได้แสดงให้ครบอาจไม่ได้รับการพิจารณาคืนเลย เช่น กรณีไม่สำแดงข้อความว่า "ขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ" ไว้ด้วยอักษรสีแดง ตรงมุมบนด้านขวาของใบขนสินค้า เป็นต้น

7.3 ของที่นำเข้าจะต้อง เป็นของที่ระบุไว้ในหนังสือแสดงความจำนง และได้รับอนุมัติ ในหลักการให้นำเข้าได้ หากไม่ใช้ประเภทของคามที่ได้ยื่นแสดงความจำนงไว้ต้องรับผิดชอบเจ้าหน้าที่และยื่นขออนุมัติก่อนการนำเข้า

7.4 การสำแดงในใบแนบใบขนสินค้าขาเข้า ต้องละเอียดพอที่จะช่วยให้สามารถพิจารณาสินค้าอย่างรวดเร็ว และถูกต้อง ข้อที่ควรระวัง คือ รหัสผู้นำเข้า (ที่กำหนดโดยกรมศุลกากร) ควรที่จะระบุให้ถูกต้อง ชัดเจน เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บใบขนสินค้าและติดตามหาใบขนฯ เพื่อประกอบการคืนภาษีอากรได้รวดเร็วขึ้น หากมีการสำแดงผิดพลาดจะยากแก่การค้นหาและติดตาม

7.5 ต้องปฏิบัติตามพิธีการอย่างครบถ้วน ทั้งนี้ โดยต้องผ่านการตรวจสอบที่ฝ่ายศุลกากร ก่อนที่จะนำไปปฏิบัติพิธีการปกติ และเจ้าหน้าที่จะสั่งให้ชักตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบและวิเคราะห์ว่าเป็นของที่ตรงตามสูตรการผลิตหรือไม่ หากเป็นกรณีที่เป็นของมีราคาหรือมีขนาดใหญ่ไม่สะดวกในการชักตัวอย่าง ก็อาจยื่นขอผ่อนผันการชักตัวอย่างที่ได้ที่ ฝ่ายศุลกากร

8. การส่งผลิตภัณฑ์ออก

8.1 ก่อนการส่งออก ต้องตรวจสอบว่ามีสูตรการผลิต หรือได้ยื่นสูตร การผลิตไว้เรียบร้อยแล้ว และผลิตภัณฑ์ที่ส่งออก เป็นไปตามที่ระบุไว้ในสูตร และ เอกสารแสดงความจำนง ที่ได้รับการอนุมัติ ในหลักการแล้ว

8.2 จะต้องแสดงข้อความและมี เอกสารประกอบตามที่ระบุไว้ในข้อบังคับของกรมศุลกากร ในกรณีท่ากรุงเทพฯ กรมศุลกากรได้ออกระเบียบให้ใช้ใบแนบ ใบขนสินค้า เพื่อเป็นหลักฐานในการพิจารณาคืนอากรแทนใบขนขาออกได้ ฉะนั้นต้องสำแดงรายละเอียดในใบแนบใบขนสินค้าให้ละเอียดเพียงพอและถูกต้อง เพื่อความสะดวก ในการพิจารณาคืนอากรด้วย

8.3 การยื่นใบขนขาออก เพื่อผ่านพิธีการ ต้องผ่านการตรวจสอบ ที่ฝ่ายศุลกากร เสียก่อนที่จะผ่านพิธีการตามปกติ ในกรณีของส่งออก เพื่อขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ นั้น เจ้าหน้าที่จะสั่งชักตัวอย่าง เพื่อประกอบการพิจารณาตรวจสอบและวิเคราะห์กับสูตรการผลิต หากไม่สะดวกในการให้ชักตัวอย่าง ก็ต้องยื่นขอผ่อนผันการชักตัวอย่างที่ฝ่ายศุลกากรและต้องรับเจ้าหน้าที่วิเคราะห์ไปร่วมตรวจด้วยทุกครั้งไป

8.4 ข้อควรระวังคือ การสำแดงหน่วยแห่งปริมาณ ในใบขนขาออก ควรจะให้สอดคล้องกับสูตรการผลิต และชัดเจนเพียงพอ และต้องสำแดง เลขที่สูตรการผลิตในกรณีที่มีเลขที่แล้ว ส่วนในกรณีที่ยังไม่ได้ เลขที่ควรระบุวันที่ยื่นสูตรการผลิตไว้ด้วย

8.5 ในกรณีที่สุดตรการผลิตตามรายละเอียดแบบและขนาด ของผลิตภัณฑ์ (Style and Size) แล้วในใบขนขาออกต้องสำแดงให้ชัดเจนว่าแบบและขนาดใดมีปริมาณเท่าใด เพื่อสะดวกในการพิจารณาขึ้นภาษีอากร

9. การขอคืนอากรหรือประกัน

เมื่อปฏิบัติพิธีการศุลกากรและขึ้นคอนทุกอย่างถูกต้อง นับแต่ขอรับหลักการและกรมศุลกากรอนุมัติในหลักการ, นำของเข้า, ยื่นสูตรการผลิต และส่งออก เรียบร้อยแล้วหลังจากวัน เรือออกให้ผู้นำเข้ายื่นแบบฟอร์ม การขอคืนอากร/ประกัน (แบบ 226 ง) ต่อใบขนสินค้าขาออกหนึ่งฉบับได้ที่ฝ่ายขึ้นอากรกองอากร กรมศุลกากร แต่ทั้งนี้จะต้องไม่เกินกำหนด 6 เดือน นับแต่การส่งออกแล้ว พร้อมทั้งกรอกข้อความและรายละเอียดลงในบัญชีแบบรายละเอียดใบขอคืนด้วย

9.1 การเตรียมใบขอคืนอากร/ประกัน

(1) ต้องมีบัญชีรายละเอียด แบบใบขอคืนอากร/ประกัน ประกอบด้วยใบขอคืนอากร/ประกัน (แบบ 226 ง) โดยยึดหลักว่า การส่งออก 1 ใบขนสินค้า ให้ยื่นแบบขอคืนอากร/ประกัน 1 ชุด พร้อมทั้งกรอกข้อความและรายละเอียดเกี่ยวกับการขอคืนอากร/ประกัน

ช่องชื่อผลิตภัณฑ์ส่งออกและสูตรการผลิต ให้สำแดงตามที่ได้รับแจ้ง จากกรมศุลกากร, ปริมาณส่งออก, ปริมาณวัตถุดิบตามสูตรต่อ..., และปริมาณวัตถุดิบที่ใช้ในการส่งออกครั้งนี้ จะต้องสอดคล้องและเป็นหน่วยหรือระบบเดียวกับสูตรการผลิต ชื่อวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตตรงตามที่ขอหลักการและการนำเข้ามา

(2) ในการยื่นขอคืนอากร/ประกัน แต่ละครั้ง ให้ทำใบสรุป ใบขนสินค้า ทั้งขาเข้าและขาออกพร้อมสำเนาด้วย ว่าการขอคืนอากร/ประกัน ครั้งนี้ ใช้ใบขนสินค้าขาออกทั้งหมดกี่ฉบับ ดัดบัญชีใบขนสินค้าขาเข้าทั้งหมดกี่ฉบับ

หมายเหตุ ในการยื่นขอใบคืนอากร/ประกัน ผู้นำเข้าต้อง เรียงลำดับวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตแต่ละชนิดและที่เหมือนกันตามหลัก "เข้าก่อนออกก่อน" (โปรดดูรายละเอียดประกาศกรมศุลกากรที่ 32/20)

๑.๒ ในการยื่นขอคืนอากร/ประกัน

เมื่อเตรียมการจะจัดทำใบขอคืนอากร/ประกัน พร้อมทั้งกรอก ข้อความรายละเอียดในแบบ 226 ง. และมีบัญชีรายละเอียดแบบใบขอคืนอากร/ประกันสมบูรณ์แล้ว ให้นำไปยื่นตรวจสอบ เพื่อลงรับใบรับคืนอากร/ประกัน ได้ที่ฝ่ายคืนอากร กองอากร กรมศุลกากร เมื่อเจ้าหน้าที่ตรวจแล้วจะลง เลขรับ พร้อมทั้งลงลายมือชื่อกำกับ และวัน เดือน ปี ในใบขอคืนอากร/ประกัน แล้วจะตัดส่วนหางของใบขอคืนอากร/ประกัน เพื่อเป็นหลักฐาน เวลามารับใบส่งจ่าย หรือหนังสือแจ้งคืนประกันตามส่วนที่ส่งออก จากฝ่ายคืนอากรกรมศุลกากร

๑.๓ ข้อเสนอผู้นำเข้า

เมื่อยื่นใบขอคืนอากร/ประกันแล้ว มิได้หมายความว่า ผู้นำเข้าจะได้รับคืนอากร/ประกันตามที่ไต่ยื่นไว้ทุกประการ เนื่องจากฝ่ายคืนอากรต้องตรวจสอบ รายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับเอกสารที่ใช้พิจารณาคืนอากร/ประกัน ซึ่งได้แก่ หลักการ การขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ ใบขนสินค้าขาเข้า สูตรการผลิต ใบขนสินค้าขาออก หรือใบแบบใบขนสินค้าขาออก ตลอดจนใบขอคืนอากร/ประกัน เป็นต้น

ดังนั้น การกรอกข้อความและรายละเอียดต่าง ๆ ในใบขนสินค้า ใบแบบใบขนสินค้า ทั้งขาเข้าและขาออก สูตรการผลิต จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการพิจารณา คืนอากรของฝ่ายคืนอากร อาจกล่าวได้ว่า การคืนอากรประกันจะช้าหรือเร็ว ขึ้นอยู่กับ การที่ผู้นำเข้าและผู้ส่งออก กรอกรายละเอียดต่าง ๆ ตามที่กรมศุลกากรกำหนดไว้ สอดคล้องถูกต้องสมบูรณ์หรือไม่ ถ้าหากผิดพลาดหรือไม่สอดคล้อง แล้วท่านอาจจะไม่ได้คืนอากร/ประกันหรือทำให้การคืนอากรใบประกันล่าช้าออกไปอีก

เพื่อให้การคืนอากร/ประกัน เป็นไปอย่างถูกต้องและรวดเร็ว ให้ผู้นำเข้าติดตามขอคืนอากร/ประกันที่ยื่นขอคืนอากร/ประกันไว้ซึ่งผู้นำเข้าอาจจะต้อง ชี้แจงรายละเอียดบางอย่างให้เจ้าหน้าที่พิจารณาคืนอากร/ประกัน หรือเมื่อเจ้าหน้าที่ พบรายละเอียดบางอย่างไม่ถูกต้องจะได้ให้ผู้นำเข้าและผู้ส่งออกปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้การคืนอากร/ประกัน เป็นไปอย่างสะดวกและรวดเร็ว

ในกรณีที่การนำเข้า มีผู้นำเข้าได้ชำระอากร เป็นเงินสดไว้ การคืนอากรจะ เป็นการคืนอากรด้วยเงินสด โดยกรมศุลกากรจะออกใบสั่งจ่าย เป็น เช็ค ผ่านทางธนาคารแห่งประเทศไทย ให้แก่ผู้นำเข้า

ส่วนการนำเข้าโดยผู้นำเข้าใช้ธนาคารค้ำประกันแทนการชำระอากร ด้วยเงินสด การคืนอากรจะ เป็นการคืนค้ำประกัน เช่น เดียวกัน การคืนอากรด้วยเงินสด โดยทางกรมศุลกากร จะออก เป็นหนังสือแจ้งคืนประกันค้ำประกันที่ส่งออก

ทั้งการคืนอากรและการคืนค้ำประกัน จะคืนให้ตามส่วนที่ได้ทำการผลิต และส่งออก ไปโดยมีสูตรการผลิต เป็น เกณฑ์ในการพิจารณาคืนอากร/ประกัน ให้แก่ผู้นำเข้า

10. การคืนหนังสือค้ำประกันและการขอลดยอดค้ำประกัน

เมื่อท่านยื่น ใบขอคืนอากร/ประกันแล้ว เจ้าหน้าที่เอกสารฝ่ายคืนอากร จะจัดใบ ขนสินค้าขาเข้าและใบขนสินค้าขาออก (ใบแนบใบขนสินค้าขาออก) ให้เจ้าหน้าที่ประมวลรหัส แปรสภาพข้อมูลจากรายละเอียดคำใบขนสินค้าและใบแนบสินค้า เป็นบัตรข้อมูล เพื่อเตรียม บัณฑิตข้อมูลให้ เครื่องคอมพิวเตอร์หลังจากนั้น เครื่องคอมพิวเตอร์จะจัดทำรายงาน เป็นรายละเอียด การคืนอากร/ประกันออกมาแล้วให้ผู้ขอคืนตรวจสอบความถูกต้องก่อน ฝ่ายคืนอากรจะตรวจมอบ รายละเอียดต่าง ๆ ตามรายการงานคอมพิวเตอร์อีกครั้งหนึ่ง แล้วพิจารณา เสนอกรมศุลกากร อนุมัติ ใบสั่งจ่ายคืนอากรหรือหนังสือแจ้งคืนประกันค้ำประกันที่ส่งออก ซึ่งผู้นำเข้าจะต้องนำหลักฐาน ส่วนท้ายใบขอคืนอากร/ประกันไป แสดงด้วย ก่อนรับใบสั่งจ่าย หรือหนังสือแจ้งคืนประกันค้ำประกัน ส่วนที่ส่งออก

กรณีที่ใช้ธนาคารค้ำประกันไว้ ใบขนสินค้าขาเข้าใดที่กรมศุลกากร แจ้งคืนประกัน (ภาระภาษีอากร) หมดแล้ว ตามหนังสือแจ้งคืนประกันค้ำประกันที่ส่งออกให้แก่ผู้นำเข้า ให้ผู้นำเข้า ทำใบสรุปยอดอากรที่ค้าง พร้อมสำเนา 1 ฉบับ โดยกรอกรายละเอียดต่าง ๆ ลงในใบสรุปยอด อากรที่ค้างแล้วนำไปยื่นตรวจสอบที่ฝ่ายคืนอากร กองอากร กรมศุลกากร หลังจากตรวจสอบ ความถูกต้องแล้ว ก็จะพิจารณาคืนหนังสือค้ำประกัน ของธนาคารให้แก่ผู้นำเข้าต่อไป ซึ่งผู้นำเข้า จะรับหนังสือค้ำประกันคืนได้ที่กองอากร กรมศุลกากร



สำหรับกรณีที่มีการค้าประกันของธนาคาร ได้รับคืนเพียงบางส่วน ถ้าหากผู้นำเข้า
ต้องการลดภาระที่มีต่อธนาคารผู้ค้าประกัน ก็สามารถกระทำได้ โดยมีหนังสือแจ้งมายังฝ่ายคิน
อากร กองอากร กรมศุลกากร ให้ออกหนังสือแจ้งให้ธนาคารผู้ค้าประกัน ตามไปรษณีย์
ขาเข้านั้น ๆ ทราบว่า ผู้นำเข้ามีภาระภาษีอากรลดลงตามหนังสือแจ้งคืน ประกันอากรนั้นแล้ว
เพื่อผู้นำเข้าจะได้มีการต่อธนาคารผู้ค้าประกันลดลงตามหนังสือ แจ้งคืนประกันตามส่วนที่
ส่งออกด้วย

ไม่ว่ากรณีจะเป็นประการใด ใบสรุปยอดอากรที่ค้างนี้จะต้องยื่นอย่างช้าไม่เกิน
18 เดือน นับแต่วันนำของเข้า

ถ้ามีอากรอื่นที่ต้องชำระค้างอยู่เท่าใด ผู้นำเข้าต้องชำระอากรนั้นพร้อมทั้ง เงิน เพิ่ม
ร้อยละ 1 ต่อ 1 เดือน ให้ครบถ้วน เสียก่อนจึงจะได้รับ หนังสือค้าประกัน

11. ผู้นำเข้า ผู้ผลิต ผู้ส่งออก ไม่ใช่เป็นบุคคลหรือนิติบุคคลเดียวกันจะขอคืนภาษี อากร
มาตรา 19 ทวิ ได้หรือไม่อย่างไร

11.1 ผู้นำเข้า อาจจะไม่ใช่เป็นผู้ผลิต หรือผู้ส่งออกก็ได้ หากได้ชำระภาษีอากร
ด้วยเงินสด เช่นผู้นำเข้าเส้นใย เข้ามารวม อาจขายให้โรงงานปั่นด้าย เมื่อบั่นด้ายแล้ว โรงงาน
ปั่นด้ายอาจขายให้โรงงานทอผ้า และโรงงานทอผ้าอาจจะขายผ้า ให้โรงงานตัดเย็บ เสื้อผ้า
สำเร็จรูป ซึ่งเป็นผู้ส่งออกก็ได้ แต่ทั้งนี้จะต้องปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับที่มีอยู่ กล่าวคือ ในการ
นำเข้าจะต้องระบุชื่อผู้ใช้ผลิตส่งออก หากผู้นำเข้า มิใช่เป็นผู้ผลิต และในการส่งออกต้องมีการ
ระบุชื่อผู้นำเข้าไปรษณีย์ขาออก

11.2 สำหรับกรณีที่ผู้นำเข้ามาแล้ว ใช้ธนาคารค้าประกันค่าอากรตามมาตรา 19 ตริ
แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2482 ซึ่งกำหนดให้ใช้ค้าประกันได้คือเมื่อนำเข้า
มาใช้เฉพาะการผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุ เพื่อการส่งออก ฉะนั้นหากมีการขายหรือโอน
ต่อให้ผู้อื่น ผู้นำเข้าต้องแจ้งกรมศุลกากร เพื่ออนุมัติ เสียก่อนหาก เป็นกรณีที่ทางราชการพิจารณาว่า
เป็นการประวิง เวลาชำระค่าภาษีอากร มิได้มีเจตนา นำเข้ามา เพื่อผลิตส่งออกแล้วทางราชการ
อาจให้ชำระภาษีอากรด้วยเงินสดก็ได้

11.3 ในกรณีที่ผู้ส่งออกมิได้ เป็นผู้ นำ เข้า ผู้ส่งออกตั้งใจให้ผู้อื่น เป็นผู้ยื่นขอคืนภาษีอากรทั้งหมดในใบขนสินค้าขาออกแต่ละฉบับ การสำแดงในใบขนสินค้าขาออกต้องสำแดงให้ชัดเจนดังนี้

“ให้ผู้อื่นขอคืน อากรทั้งฉบับ

1. ให้บริษัท.....ขอคืนวัตถุประสงค์.....
2. ให้บริษัท.....ขอคืนวัตถุประสงค์.....

11.4 ในกรณีที่ผู้ส่งออก เป็นผู้ นำ วัตถุประสงค์ เข้าบางส่วน แต่ใช้วัตถุประสงค์ที่ผู้อื่น นำ เข้ามาด้วย เมื่อมีการส่งออก จะให้ทั้งตนเอง และผู้อื่น เข้ายื่นคืนภาษีอากรบางส่วนด้วยจะต้องสำแดงใบขนสินค้าออกให้ชัดเจน ดังนี้

“ให้ผู้อื่นขอคืนอากรบางส่วน

1. ให้บริษัท.....ขอคืนอากรวัตถุประสงค์.....
2. ให้บริษัท.....ขอคืนอากรวัตถุประสงค์.....
3. ผู้ส่งออก เองขอคืนอากรวัตถุประสงค์.....

11.5 ปัญหาที่มีผู้สอบถามกันมากกว่า หากมีการใช้วิธีการผลิต หลายขั้นตอนแล้วและผู้ขอคืนอากรจะต้อง เป็นผู้ยื่นสูตรการผลิตเอง แต่อาจขอให้สูตรการผลิตของผู้ผลิตที่มีใช้ผู้นำของเข้าได้ เช่น กรณีส่งเสื้อผ้าสำเร็จรูปออกไป อาจต้องใช้สูตร การผลิตหลายสูตรแต่ละขั้นตอนการผลิตจนถึงวัตถุประสงค์เส้นใยที่นำ เข้า

11.6 หากมีกรณีที่บริษัท ก. เป็นผู้ส่งสินค้า เข้าเป็นประจำ หรือเป็ไอเอเยนต์และบริษัท ข. ซึ่ง เป็นผู้ผลิตส่งออกและเป็นผู้ที่ได้รับอนุมัติในหลักการคืนอากร จากกรมศุลกากร ให้นำวัตถุประสงค์ เข้ามาแต่ส่งวัตถุประสงค์เองอาจไม่คุ้มหรือทำไม่ได้ เนื่องจากผู้ขายต้องให้ชื่อจาก เอเยนต์ ในประเทศ เป็นต้น ในกรณีนี้หากผู้นำ เข้าที่ไม่ได้ผลิตส่งออกดังกล่าว นำของ เข้าโดยมิ เอกสาร นำ เข้า เป็นชื่อของบริษัท ก. ก็สามารถดำเนินการ เปลี่ยนชื่อผู้นำ เข้า เป็นบริษัท ข. ที่ศัพท์ภาษาอังกฤษ เรียกว่า Amend Consignee เช่นนี้บริษัท ข. ก็จะกลายเป็นผู้นำ เข้าและมีสิทธิ์ ได้รับการพิจารณาคืนภาษีอากรให้กรณี เช่นนี้มักจะมีเกิดขึ้น เนื่องจากผู้นำ เข้าในขั้นแรกมิได้ตั้งใจจะขายให้กับผู้ผลิตส่งออก แต่เพื่อมิให้ เสียสิทธิ์ในการคืนภาษีอากรก็สามารถใช้วิธีการศุลกากรดังกล่าวช่วยได้

11.7 ในกรณีบริษัท ก. นำของ เข้ามาแล้ว และบริษัท ก. เป็นผู้ที่ได้รับอนุมัติในหลักการให้มีสิทธิ์ขอคืนภาษีอากรก็สามารถขายให้บริษัท ข. ได้เมื่อ บริษัท ข. ส่งออกแล้วก็ให้บริษัท ก. เป็นผู้ขอคืนภาษีอากร

12. ของที่ผลิตแล้วส่งออกไป หากเกิดมีเหตุต้องนำกลับเข้ามาและ เป็นของที่ขอคืนภาษีอากร และชดเชยภาษีอากรแล้ว จะดำเนินการอย่างไร

12.1 ของที่นำเข้ามาจะถือเป็นของนำเข้ามาใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ผู้นำเข้าก็ต้อง เสียภาษีอากรในสภาพ เป็นของสำเร็จรูป เมื่อมีการนำกลับเข้ามา หรืออาจจะใช้วิธีผ่อนผันใบสุทธินำกลับ

12.2 ตามกฎหมายพิกัดอัตราศุลกากร ภาค 4 ประเภทที่ 1 ระบุว่า "ของที่ส่งออกรวมทั้งของที่ส่งกลับออกไป ซึ่งนำกลับเข้ามาภายในหนึ่งปีโดยไม่เปลี่ยนแปลงลักษณะหรือรูปแต่ประการใด และใน เวลาที่ส่งออกนั้นได้รับใบสุทธินำกลับ เข้ามาแล้ว ยกเว้นอากร

หมายเหตุ อธิบดีกรมศุลกากร มีอำนาจที่จะสั่งให้ได้รับการยกเว้น จากบทบัญญัติที่ว่าด้วยใบสุทธิสำหรับนำกลับ เข้ามา หรืออาจอนุญาตให้ขยายกำหนดเวลาออกไปอีกตามความจำเป็นแก่กรณีได้

หากในขณะที่จะส่งผลผลิตออกได้ทำใบสุทธินำกลับ ทางราชการก็จะไม่คืนและชดเชยค่าภาษีอากรให้ หากมิได้ทำใบสุทธินำกลับไว้ภายหลังเกิดความจำเป็น จะนำกลับเข้ามา จะต้องได้รับการอนุมัติให้ผ่อนผันใบสุทธินำกลับ และทางราชการจะผ่อนผันให้ เมื่อมีความจำเป็น และต้องนำเงินที่รับชดเชยไปคืนแก่ทางราชการ และต้องนำเงินที่ได้รับคืนแก่ราชการ เช่นกัน ทั้งนี้หากนำกลับบางส่วน ก็นำเงินมาคืนให้แก่ทางราชการบางส่วน โดยคำนวณจากผลิตภัณฑ์ที่นำเข้า ต้องใช้วัตถุดิบเท่าใดแล้ว ต้องนำเงินภาษีอากรเท่าจำนวนภาษีอากรสำหรับวัตถุดิบ เหล่านี้มาคืนแก่ทางราชการ

ภาคผนวก ง.

ประกาศคณะกรรมการพิจารณาชดเชยค่าภาษีอากร

สินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร

ที่ อ. 2/2529

เรื่อง กำหนดอัตราเงินชดเชย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร พ.ศ. 2524 คณะกรรมการพิจารณาชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร โดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ออกประกาศดังต่อไปนี้

1. ให้ยกเลิกอัตราเงินชดเชยตามประกาศคณะกรรมการพิจารณาชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร ที่ อ. 1/2525 ลงวันที่ 18 มกราคม 2525

2. ให้กำหนดอัตราเงินชดเชยค่าภาษีอากรตามประเภทสินค้าของพิกัดอัตราอากรเข้าตามบัญชีอัตราเงินชดเชยท้ายประกาศนี้ โดยให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยท้ายประกาศนี้ โดยให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยในแต่ละกรณีดังนี้

2.1 กรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยค่าภาษีอากรไม่ได้รับ หรือไม่ได้ใช้สิทธิคืน หรือยกเว้น หรือลดหย่อนภาษีอากรตามกฎหมายอื่น นอกจากได้รับ ยกเว้นภาษีอากร เครื่องจักรตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนให้ได้รับเงินชดเชยในอัตรา ก.

2.2 กรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยค่าอากรได้รับหรือได้ใช้สิทธิคืน หรือยกเว้น หรือลดหย่อนภาษีอากรตามกฎหมายอื่น นอกจากได้รับยกเว้นภาษีอากร เครื่องจักรตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนแล้ว แต่ยังมีภาระภาษี แผลงอยู่ให้ได้รับเงินชดเชยในอัตรา ข.

๓. ในกรณีเฉพาะที่ผู้ผลิตสินค้าส่งออกรายใดได้เสียภาษีการค้า หรือภาษีสรรพสามิต ให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยได้รับเงินชดเชยค่าภาษีการค้าหรือภาษีสรรพสามิตเพิ่มเติมจากอัตราที่กำหนดในประกาศนี้ได้ โดยยื่นหลักฐานและปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขคณะกรรมการพิจารณาชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักรกำหนด

๔. ประกาศนี้ให้ใช้บังคับสำหรับการส่งออกตั้งแต่วันที่ประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๙

(ลงชื่อ) หนึ่ง สิมะเสถียร

(นายหนึ่ง สิมะเสถียร)

ปลัดกระทรวงการคลัง

ประธานกรรมการพิจารณาชดเชยค่าภาษีอากร

สินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประเภทที่	รายการ	อัตราเงินชดเชย	
		อัตรา ก. ร้อยละของราคา ส่งออก	อัตรา ข. ร้อยละของราคา ส่งออก
	ตอนที่ 50 ไหมและเศษไหม -----		
50.01	รังไหมที่มีใยสาวออกได้	0.97	0.95
50.02	เส้นไหมดิบที่ยังมิได้ตีเกลียว	6.32	0.78
50.03	เศษไหม รวมทั้งรังไหมที่ไม่เหมาะสำหรับสาวใย ออก ขี้ไหม และ เส้นไหมที่ดึงหรือสาวออกจาก เศษวัตถุที่ทำด้วยไหม	6.32	0.78
50.04	เส้นด้ายที่ทำด้วยไหมที่มีได้ทำขึ้น เพื่อการขายปลีก นอกจาก เส้นด้ายที่ทำด้วยไหมที่ได้จากขี้ไหมหรือ เศษไหม	6.32	0.78
50.05	เส้นด้ายที่ทำด้วยเศษไหม นอกจากขี้ไหมซึ่งมิได้ ทำขึ้น เพื่อการขายปลีก	6.32	0.78
50.06	เส้นด้ายที่ทำด้วยขี้ไหม ซึ่งมีได้ทำขึ้น เพื่อการขาย ปลีก	6.32	0.78
50.07	เส้นด้ายที่ทำด้วยไหม ขี้ไหม หรือเศษไหม ซึ่ง ทำขึ้น เพื่อการขายปลีก	6.32	0.78
50.08	เอ็นที่ได้จากตัวไหม และเอ็นเทียมที่ทำด้วยไหม	6.32	0.78
50.09	ผ้าทอด้วยไหมหรือเศษไหม นอกจากที่ทอด้วย ขี้ไหม	3.20	1.90
50.10	ผ้าทอด้วยขี้ไหม	3.20	1.90

ประเภทที่	รายการ	อัตราเงินชดเชย	
		อัตรา ก. ร้อยละของราคา ส่งออก	อัตรา ข. ร้อยละของราคา ส่งออก
	<p>ตอนที่ 51</p> <p>เส้นใยประดิษฐ์ ชนิดที่ทำเป็นเส้นยาว</p> <p>-----</p>		
51.01	เส้นด้ายที่ทำด้วยเส้นใยประดิษฐ์ ชนิดที่ทำเป็นเส้นยาว ซึ่งมีได้ทำขึ้นเพื่อการขายปลีก	6.32	0.78
51.02	เส้นเดี่ยว เส้นแบบ (ที่ทำไม้กลวงแบบฟางหรือที่คล้ายกัน) และเอ็นเทียม ทำด้วยวัตถุจำพวกเส้นใยประดิษฐ์	6.32	0.78
51.03	เส้นด้ายที่ทำด้วยเส้นใยประดิษฐ์ ชนิดที่ทำเป็นเส้นยาว ซึ่งทำขึ้นเพื่อการขายปลีก	6.32	0.78
51.04	ผ้าทอด้วยเส้นใยประดิษฐ์ ชนิดที่ทำเป็นเส้นยาว รวมทั้งผ้าทอด้วยเส้นเดี่ยวประดิษฐ์หรือเส้นแบบ ตามประเภทที่ 51.01 หรือ 51.02	3.20	1.90
	<p>ตอนที่ 52</p> <p>สิ่งทอที่มีโลหะผสม</p> <p>-----</p>		
52.01	เส้นด้ายที่มีโลหะผสม จะเป็นเส้นด้ายที่ปั่นร่วมกับโลหะ หรือหุ้มด้วยโลหะโดยวิธีใด ๆ ก็ตาม	0.35	0.19

ประเภทที่	รายการ	อัตราเงินชดเชย	
		อัตรา ก. ร้อยละของราคา ส่งออก	อัตรา ข. ร้อยละของราคา ส่งออก
52.02	สิ่งที่ห่อด้วยเส้นโลหะ หรือด้วยเส้นด้ายที่มี โลหะผสม ชนิดที่ใช้ทำเครื่องแต่งกาย ใช้ ดกแต่งหรือใช้ในวัตถุประสงค์ที่คล้ายกัน ตอนที่ 53 ขนแกะและขนสัตว์ชนิดอื่น -----	3.20	1.90
53.01	ขนแกะที่ยังมิได้sangหรือหวี	0.98	0.16
53.02	ขนสัตว์ชนิดอื่น (อย่างละเอียดหรือหยาบ) ที่ยังมิได้sangหรือหวี	0.98	0.16
53.03	เศษขนแกะหรือเศษขนสัตว์ชนิดอื่น (อย่าง ละเอียดหรือหยาบ) ซึ่งมีไขชนิดที่ดิ่งหรือ sangออก เป็นเส้น	0.98	0.16
53.04	เศษขนแกะหรือเศษขนสัตว์ชนิดอื่น (อย่าง ละเอียดหรือหยาบ) ที่ดิ่งหรือsangออกเป็น เส้น รวมทั้งเส้นที่ดิ่งหรือsangออกจากเศษ วัตถุที่ทำด้วยขนแกะ หรือขนสัตว์ชนิดอื่น	0.98	0.16
53.05	ขนแกะหรือขนสัตว์ชนิดอื่น (อย่างละเอียด หรือหยาบ) sangหรือหวีแล้ว	0.98	0.16
53.06	เส้นด้ายซึ่งทำจากขนแกะที่sangแล้ว (วูลเลนยาร์น) ที่มีได้ทำขึ้นเพื่อการขาย- ปลีก	6.32	0.16

ประเภทที่	รายการ	อัตราเงินชดเชย	
		อัตรา ก. ร้อยละของราคา ส่งออก	อัตรา ข. ร้อยละของราคา ส่งออก
53.07	เส้นด้ายที่ทำจากขนแกะที่หิวแล้ว (เวอร์ส- เต็ดยาร์น) ที่มีได้ทำขึ้นเพื่อการขายปลีก	6.32	0.78
53.08	เส้นด้ายซึ่งทำจากขนละ เอียดของสัตว์ชนิดอื่น (สาบหรือหิวแล้ว) ที่มีได้ทำขึ้นเพื่อการขาย- ปลีก	6.32	0.78
53.09	เส้นด้ายซึ่งทำจากขนม้าหรือขนหยาบของสัตว์ ชนิดอื่น ที่มีได้ทำขึ้นเพื่อการขายปลีก	3.20	1.90
53.10	เส้นด้ายซึ่งทำจากขนแกะ ขนม้า หรือขนหยาบ ของสัตว์ชนิดอื่น (อย่างละ เอียดหรือหยาบ) ที่ ทำขึ้นเพื่อการขายปลีก	6.32	0.78
53.11	ผ้าทอด้วยขนแกะหรือขนละ เอียดของสัตว์ชนิด อื่น	3.20	1.90
53.12	ผ้าทอด้วยขนหยาบของสัตว์ นอกจากขนม้า	3.20	1.90
53.13	ผ้าทอด้วยขนม้า	3.20	1.90
ตอนที่ 54			
บ้านลินินและบ้านรามิ			

54.01	บ้านลินินดิบ หรือที่ผ่านกรรมวิธีแล้ว แต่ยังมีได้ ป็นเป็นเส้น บ้านลินินที่เป็นเศษ และ เศษที่ใช้ ไม่ได้ของบ้านลินิน รวมทั้งเส้นที่ดิ่งหรือสาบ ออกจากเศษวัตถุที่ทำด้วยบ้านลินิน	0.35	0.19

ประเภทที่	รายการ	อัตราเงินชดเชย	
		อัตรา ก. ร้อยละของราคา ส่งออก	อัตรา ข. ร้อยละของราคา ส่งออก
54.02	บ้านรามมีคิบ หรือที่ผ่านกรรมวิธีแล้ว แต่ยังมีได้ บั้นเป็น เส้น ชีและเศษที่ใช้ไม่ได้ของบ้านรามมี รวมทั้ง เส้นที่ดึงหรือสาางออกจาก เศษวัตถุที่ทำ ด้วยบ้านรามมี	0.35	0.19
54.03	เส้นด้ายซึ่งทำจากบ้านลินินหรือบ้านรามมี ที่มีได้ ทำขึ้นเพื่อการขายปลีก	6.32	0.78
54.04	เส้นด้ายซึ่งทำจากบ้านลินินหรือบ้านรามมี ที่ทำ ขึ้นเพื่อการขายปลีก	6.32	0.78
54.05	ผ้าทอด้วยบ้านลินินหรือบ้านรามมี	3.20	1.90
	ตอนที่ 55 ฝ้าย		
55.01	ฝ้ายที่ยังมิได้สาางหรือหริ	0.35	0.19
55.02	โยฝ้าย	0.35	0.19
55.03	เศษฝ้าย (รวมทั้ง เส้นที่ดึงหรือสาางออกจาก เศษ วัตถุที่ทำด้วยฝ้าย) ยังมีได้สาางหรือหริ	0.35	0.19
55.04	ฝ้ายที่สาางหรือหริแล้ว	0.35	0.19
55.05	เส้นด้ายที่ทำด้วยฝ้าย ที่มีได้ทำขึ้นเพื่อการขาย ปลีก	6.32	0.78

ประเภทที่	รายการ	อัตราเงินชดเชย	
		อัตรา ก. ร้อยละของราคา ส่งออก	อัตรา ข. ร้อยละของราคา ส่งออก
55.06	เส้นด้ายที่ทำด้วยฝ้าย ที่ทำขึ้นเพื่อการขายปลีก	6.32	0.78
55.07	ผ้าไปรงก์ทำด้วยฝ้ายทอแบบกอซ	3.86	1.96
55.08	ผ้าที่ทอแบบผ้าขนหนู และผ้าที่ทอคล้ายกัน ทำ ด้วยฝ้าย	3.86	1.96
55.09	ผ้าทอชนิดอื่นทำด้วยฝ้าย	3.20	1.90
	ตอนที่ 56 เส้นใยประดิษฐ์ ชนิดที่มีได้ทำ เป็น เส้นยาว		
56.01	เส้นใยประดิษฐ์ ชนิดที่มีได้ทำเป็นเส้นยาว ยังมีได้สาง หวี หรือจัดทำประการอื่น เพื่อ ปั่นเป็นเส้น	6.34	0.86
56.02	เศษที่ไม่ได้มาตรฐานของเส้นใยประดิษฐ์ชนิด ที่ทำ เป็นเส้นยาว สำหรับใช้ในอุตสาหกรรมทำ เส้นใยประดิษฐ์ ชนิดที่มีได้ทำเป็นเส้นยาว	6.32	0.79
56.03	เศษที่ใช้ไม่ได้ของเส้นใยประดิษฐ์ ทั้งชนิดที่ทำ เป็นเส้นยาว และชนิดที่มีได้ทำเป็นเส้นยาว (รวมทั้งเศษเส้นด้าย และเส้นที่ดึงหรือสาง ออกจากเศษวัตถุดิบทำด้วยเส้นใยประดิษฐ์	6.34	0.84

ประเภทที่	รายการ	อัตราเงินชดเชย	
		อัตรา ก. ร้อยละของราคา ส่งออก	อัตรา ข. ร้อยละของราคา ส่งออก
	ซึ่งยังมีได้sang หวี หรือจัดทำประการอื่น เพื่อ บันเป็นเส้น		
56.04	เส้นใยประดิษฐ์ชนิดที่มีได้ทำเป็นเส้นยาว หรือ เศษที่ใช้ไม่ได้ ของเส้นใยประดิษฐ์ ที่ได้sang หวี หรือจัดทำประการอื่นแล้ว เพื่อบันเป็นเส้น	6.35	0.86
56.05	เส้นด้ายที่ทำด้วยเส้นใยประดิษฐ์ชนิดที่มีได้ทำ เป็นเส้นยาว หรือทำด้วยเศษที่ใช้ไม่ได้ของ เส้นใยประดิษฐ์ ซึ่งมีได้จัดทำขึ้น เพื่อการขาย ปลีก	6.32	0.78
56.06	เส้นด้ายที่ทำด้วยเส้นใยประดิษฐ์ชนิดที่มีได้ทำ เป็นเส้นยาว หรือทำด้วยเศษที่ใช้ไม่ได้ของ เส้นใยประดิษฐ์ ซึ่งจัดทำขึ้น เพื่อการขายปลีก	6.32	0.78
56.07	ผ้าทอทำด้วยเส้นใยประดิษฐ์ ชนิดที่มีได้ทำเป็น เส้นยาวหรือทำด้วยเศษที่ใช้ไม่ได้ของเส้นใย ประดิษฐ์	3.20	1.90

ประเภทที่	รายการ	อัตราเงินชดเชย	
		อัตรา ก. ร้อยละของราคา ส่งออก	อัตรา ข. ร้อยละของราคา ส่งออก
	<p>ตอนที่ 57</p> <p>วัตถุที่ได้ออกจากพิธีอย่างอื่น</p> <p>-----</p> <p>เส้นด้ายทำด้วยกระดาษ และสิ่งทอ</p> <p>-----</p> <p>ที่ทอด้วยเส้นด้ายทำด้วยกระดาษ</p> <p>-----</p>		
57.01	<p>ปานแท้ (แคนนาบิสซาควา) ทั้งชนิดดิบหรือผ่านกรรมวิธีแล้ว แต่ยังมีได้ปั่นเป็นเส้น เศษที่ไม่ได้มาตรฐาน และเศษที่ใช้ไม่ได้ของปานแท้ รวมทั้งเส้นที่ดึงหรือสางออกจากเศษวัตถุหรือ เชือกที่ทำด้วยปานแท้</p>	0.35	0.19
57.02	<p>ปานมนิลา (อาบาคา) (ยูซาเทกซ์ทิลลิส) ทั้งชนิดดิบหรือผ่านกรรมวิธีแล้ว แต่ยังมีได้ปั่นเป็นเส้น เศษที่ไม่ได้มาตรฐาน และเศษที่ใช้ไม่ได้ของปานมนิลา รวมทั้งเส้นที่ดึงหรือสางออกจาก เศษวัตถุหรือ เชือกที่ทำด้วยปานมนิลา</p>	0.35	0.19
57.03	<p>ปอกระเจา ทั้งชนิดดิบหรือผ่านกรรมวิธีแล้ว แต่ยังมีได้ปั่นเป็นเส้น เศษที่ไม่ได้มาตรฐาน และเศษที่ใช้ไม่ได้ของปอกระเจา รวมทั้งเส้นที่ดึงหรือสางออกจาก เศษวัตถุหรือ เชือกที่ทำด้วยปอกระเจา</p>	0.27	0.19

ประเภทที่	รายการ	อัตราเงินชดเชย	
		อัตรา ก. ร้อยละของราคา ส่งออก	อัตรา ข. ร้อยละของราคา ส่งออก
57.04	เส้นใยวัตถุทอที่ได้จากพืชอย่างอื่น ทั้งชนิดดิบหรือผ่านกรรมวิธีแล้วแต่ยังมีได้ปั่น เป็นเส้น : เศษที่ใช้ไม่ได้ของเส้นใยดังกล่าว รวมทั้งเส้นที่ดึงหรือสางออกจากเศษวัตถุ หรือเชือกที่ทำด้วยเส้นใยวัตถุทอนั้น	0.35	0.19
57.05	เส้นด้ายทำด้วยป่านแท้	6.32	0.78
57.06	เส้นด้ายทำด้วยปอกระเจา	6.32	0.78
57.07	เส้นด้ายทำด้วยเส้นใยของวัตถุทอที่ได้จากพืชอย่างอื่น	6.32	0.78
57.08	เส้นด้ายทำด้วยกระดาษ	6.32	0.78
57.09	ผ้าทอด้วยป่านแท้	3.20	1.90
57.10	ผ้าทอด้วยปอกระเจา	3.37	1.20
57.11	ผ้าทอด้วยเส้นใยของวัตถุทอที่ได้จากพืชอย่างอื่น	3.37	1.20
57.12	ผ้าทอด้วยเส้นด้ายทำด้วยกระดาษ	3.20	1.90

ภาคผนวก จ.

บัญชีอัตราภาษีการค้า

ประเภทการค้า	รายการที่ประกอบการค้า	ผู้ประกอบการค้า ที่มีหน้าที่เสียภาษี การค้า	อัตราภาษี ร้อยละของ รายรับ
1. การขายของ	<p>การขายสินค้าชนิดดังต่อไปนี้</p> <p>ชนิดที่ 1</p> <p>"(ก) สินค้าและวัตถุพลอยได้ นอกจากที่ระบุใน (ข) และ (ค) หรือในชนิด 2 ถึงชนิด 8 หรือในประเภทการค้าอื่นแล้ว"</p> <p>(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2526 ไข้มบังคับ 28 พ.ย. 2526)</p> <p>"(ข) ผลิตภัณฑ์และวัตถุพลอยได้จากการสีข้าวหรือ เลื่อยไม้ เฉพาะที่นำเข้าในราชอาณาจักร"</p> <p>(ค) สินค้าที่ระบุในชนิด 8 เฉพาะที่นำเข้าในราชอาณาจักร</p> <p>(ง) สินค้าและวัตถุพลอยได้ตาม (ก) ซึ่งผู้ผลิตไม่อยู่ในบังคับต้อง เสียภาษีตาม (ก)"</p> <p>(พรม .แก้ไข เพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2508 มาตรา 22 ไข้มบังคับ เดือนกุมภาพันธ์ 2509 เป็นต้นไป)</p>	<p>ผู้นำเข้าหรือผู้ผลิต</p> <p>ผู้นำเข้า</p> <p>ผู้นำเข้า</p> <p>ผู้ส่งออก</p>	<p>9.0</p> <p>5.0</p> <p>1.5</p> <p>2.0</p>

ประเภทการค้า	รายการที่ประกอบการค้า	ผู้ประกอบการค้า ที่มีหน้าที่เสียภาษี การค้า	อัตราภาษี ร้อยละของ รายรับ
	<p>ชนิดที่ 2</p> <p>(ก) ตู้เย็น ตู้ทำความเย็น เครื่อง ปรับอากาศ เครื่องปรับอากาศ เครื่อง ทำให้อากาศบริสุทธิ์ หรือสินค้าที่เรียกชื่อ อย่างอื่นอันมีลักษณะทำนอง เดียวกัน</p> <p>(ดู พรฎ. ฉบับที่ 54 มาตรา 9 หน้า 150.)</p> <p>(ข) เครื่องนวด เป่า บดหรืออบ เครื่องซักผ้า ตูดฝุ่น ภูหรือขัดพื้น เครื่อง ทุบ คัม หรือบึง เต้าหรือเต้าอบ หรือ เครื่องใช้อย่างอื่นซึ่งใช้กับไฟฟ้า น้ำมัน เชื้อ เพลิงหรือแก๊ส</p> <p>(ดู พรฎ. ฉบับที่ 54 มาตรา 9 หน้า 150)</p> <p>(ค) นาฬิกา</p> <p>(ดู พรฎ. ฉบับที่ 54 มาตรา 9 หน้า 151)</p> <p>(ง) เครื่องรับโทรทัศน์ เครื่องรับวิทยุ เครื่องเล่นจานเสียง เล่นเทป อัดเสียง บันทึกเสียง ขยายเสียงหรือปรับเสียง จาน เสียง เทปอัดเสียงหรือสินค้าที่เรียกชื่อ อย่างอื่นอันมีลักษณะทำนอง เดียวกัน ทั้งนี้ไม่ รวมถึง เครื่องรับวิทยุที่มีหลอดไม่เกิน 4</p>	<p>ผู้นำเข้าหรือผู้ผลิต</p> <p>ผู้นำเข้าหรือผู้ผลิต</p> <p>ผู้นำเข้าหรือผู้ผลิต</p> <p>ผู้นำเข้าหรือผู้ผลิต</p>	<p>30.0</p> <p>20.0</p> <p>20.0</p> <p>30.0</p>

ประเภทการค้า	รายการที่ประกอบการค้า	ผู้ประกอบการค้า ที่มีหน้าที่เสียภาษี การค้า	อัตราภาษี ร้อยละของ รายรับ
	<p>หลอด หรือมีแตรนซิสเตอร์ไม่เกิน 6 แตรนซิสเตอร์อันต้อง เสียภาษีตามอัตรา ในชนิด 1</p> <p>(อุ พรฎ. ฉบับที่ 54 มาตรา 9 หน้า 151)</p> <p>(จ) เครื่องดนตรี ทั้งนี้ไม่รวมถึง เครื่องดนตรีพื้น เมืองอันต้อง เสียภาษีตาม อัตราในชนิด 1</p> <p>(ฉ) กล้องถ่ายภาพยนตร์หรือถ่ายรูป เครื่องถ่าย หรืออัดรูป หรือเอกสาร เครื่องฉายภาพหรือภาพยนตร์ เครื่อง ม้วนหรือตัดต่อฟิล์ม เครื่องล้าง อัดขยายหรือ พิมพ์รูป เอกสารหรือภาพยนตร์ ฟิล์มหรือสิ่ง อื่นที่ใช้อัดหรือถ่ายรูป เอกสาร หรือ ภาพยนตร์ที่ยังมิได้ใช้อัดหรือถ่าย ทั้งนี้ไม่ รวมถึง เครื่อง เอกซ เรย์และฟิล์มที่ใช้กับ เครื่อง เอกซ เรย์อันต้อง เสียภาษีตามอัตรา ชนิด 1</p> <p>(อุ พรฎ. ฉบับที่ 54 มาตรา 9 หน้า 151)</p> <p>(ช) สิ่งอุปกรณ์ ส่วนประกอบหรือส่วนใด ส่วนหนึ่งของสินค้าตาม (ก) (ข) (ค) และ (ฉ)</p>	<p>ผู้นำเข้าหรือผู้ผลิต</p> <p>ผู้นำเข้าหรือผู้ผลิต</p>	<p>15.0</p> <p>15.0</p> <p>15.0</p>

ประเภทการค้า	รายการที่ประกอบการค้า	ผู้ประกอบการค้า ที่มีหน้าที่เสียภาษี การค้า	อัตราภาษี ร้อยละของ รายรับ
	<p>สินค้าตาม (ก) ถึง (ข) ซึ่งใช้เป็น เครื่องมือ เครื่องใช้ในการแพทย์ และ รัฐมนตรีอนุมัติให้ เสียภาษีตามอัตราใน ชนิด 1</p> <p>(ดู พรฎ. ฉบับที่ 54 มาตรา 8 ทวิ และมาตรา 9 หน้า 150, 151)</p> <p>(ข) แป้งหอม ลิฟสติก ยาทา เล็บ ยาล้างเล็บ ยาย้อมผม น้ำมันใส่ผม ครีมโกนหนวด ครีมล้างหน้า เครื่อง สำอางอื่น เครื่องเสริมสวย หรือสิ่งใด ๆ อันมีลักษณะทำนองเดียวกัน เครื่องหอม น้ำหอม น้ำมันหอม หัวน้ำหอม หัวน้ำมันหอม ทั้งนี้ ไม่รวมถึงหัวน้ำหอม และหัวน้ำมันหอม ในสภาพที่ใช้ได้เฉพาะในการผลิตสินค้าอัน ต้อง เสียภาษีตามอัตราในชนิด 1"</p> <p>(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวล รัษฎากร (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2516 มาตรา 3 ใช้บังคับ 12 ธ.ค. 2516 เป็นต้นไป)</p> <p>"(ค) ส่วนประกอบ อุปกรณ์และอะไหล่ ของสินค้าตามประเภทการค้า 1 ชนิด 2 (ง) ที่มีลักษณะเป็นโมดูล ไม่ว่าจะ เป็น ส่วนภาครับ ภาคส่ง ภาคขยาย ภาคจ่าย กำลัง แสงวงจร หรือส่วนอื่นใด</p>	<p>ผู้นำเข้าหรือผู้ผลิต</p> <p>ผู้นำเข้าหรือผู้ผลิต</p>	<p>20.0</p> <p>20.0</p>

ประเภทการค้า	รายการที่ประกอบการค้า	ผู้ประกอบการค้า ที่มีหน้าที่เสียภาษี การค้า	อัตราภาษี ร้อยละของ รายรับ
	<p>(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวล รัษฎากร (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2523 มาตรา 3 ไข้มบังคับ 17 ต.ค. 2523 เป็นต้นไป) (ดู พรฎ. ฉบับที่ 54 มาตรา 9 หน้า 151)</p> <p>ชนิด 3</p> <p>(ก) โคมไฟฟ้า พัดลม หรือเดาวิด ซึ่งใช้กับไฟฟ้า (ดู พรฎ. ฉบับที่ 54 มาตรา 9 ทวิ หน้า 151)</p> <p>(ข) รถจักรยานยนต์หรือเครื่องยนต์ ที่ใช้ติดกับรถจักรยาน"</p> <p>(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวล รัษฎากร (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2516 มาตรา 3 ไข้มบังคับ 12 ต.ค. 2516 เป็นต้นไป)</p> <p>ชนิดที่ 4</p> <p>(ก) รถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มี ที่นั่งไม่เกินสิบคน นอกจากที่ระบุใน (ข)</p> <p>(ข) รถยนต์ตาม (ก) เฉพาะที่ใช้ เครื่องยนต์ดีเซล</p> <p>(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวล รัษฎากร (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2529 มาตรา 26 ไข้มบังคับ 1 ก.พ. 2529 เป็นต้นไป)</p>	<p>ผู้นำเข้าหรือผู้ผลิต</p> <p>ผู้นำเข้าหรือผู้ผลิต</p>	<p>15.0</p> <p>12.0</p> <p>40.0</p> <p>50.0</p>



ประเภทการค้า	รายการที่ประกอบการค้า	ผู้ประกอบการค้า ที่มีหน้าที่เสียภาษี การค้า	อัตรากาษี ร้อยละของ รายรับ
	<p>ชนิด 5</p> <p>(สุรา ยกเว้นภาษีการค้าโดยพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493 มาตรา 8 ทวิ)</p> <p>ชนิด 6</p> <p>สมุด เอกสาร หรือสิ่งตีพิมพ์</p> <p>ชนิด 7</p> <p>(ก) ทองคำ ทองคำขาว ทองขาว เงิน นาก ส่วนผสมของวัตถุดังกล่าวรวมทั้งสิ่งทำ เทียบวัตถุหรือสินค้าดังกล่าวด้วย (ดูประกาศกระทรวงการคลัง ฉบับที่ 14 หน้า 346)</p> <p>(ข) เพชร พลอย ทับทิม มรกต บุษราคัม โกเมน ไข่มุก นิล เพทาย ไพฑูริย์ หยก ไข่มุก อัญมณีที่มีลักษณะ ห้วนง เดียวกัน สินค้าที่ทำด้วยวัตถุดังกล่าว รวมทั้งสิ่งทำ เทียบวัตถุหรือสินค้าดังกล่าวด้วย</p> <p>(ค) ของ แก้วตามกฎหมายว่าด้วยการค้าของ แก้ว เฉพาะที่เป็นวัตถุโบราณหรือศิลปวัตถุ (พรบ. แก้วไข่มุก เดิมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2508 มาตรา 22 ไข่มุกค้ำเค็มภาษีมีนาคม 2509 เป็นต้นไป)</p>	<p>ผู้ขายทอดแรก</p> <p>ผู้ขายทุกทอด</p>	<p>1.5</p> <p>3.0</p>

ประเภทการค้า	รายการที่ประกอบการค้า	ผู้ประกอบการค้า ที่มีหน้าที่เสียภาษี การค้า	อัตราภาษี ร้อยละของ รายรับ
	<p>ชนิด 8</p> <p>(ก) แร่โลหะหรือสินแร่โลหะทุกชนิด นอกจากมังกานีส แต่ไม่รวมถึงวัตถุประติษฐ์ จากแร่โลหะ หรือจากสินแร่โลหะอันต้อง เสีย ภาษีตามอัตราในชนิด 1 (ดูประกาศกระทรวงการคลัง ฉบับที่ 9 หน้า 344..)</p> <p>(ข) ยางแผ่นหรือยางชนิดอื่น อัน ผลิตขึ้น หรือได้มาจากส่วนใด ๆ ของต้นยางพารา แร่หรือสินแร่มังกานีส ไม่ว่าจะ เป็นโลหะหรือ อโลหะ แต่ไม่รวมถึงวัตถุประติษฐ์จากยาง จากแร่หรือสินแร่ดังกล่าว อันต้อง เสียภาษี ตามอัตราในชนิด 1 (ดูประกาศกระทรวงการคลัง ฉบับที่ 4 หน้า 341) (พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวล รัษฎากร (ฉบับที่ 20) พ.ศ. 2513 มาตรา 18 ใช้บังคับ 25 ค.ศ. 2513 เป็นต้นไป</p> <p>ชนิด 9</p> <p>(ยกเลิกโดย พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติม ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2508 มาตรา 23 ใช้บังคับ เดือนภาษีมีนาคม 2509 เป็นต้นไป)</p>	<p>ผู้ส่งออก</p> <p>ผู้ส่งออก</p>	<p>4.0</p> <p>1.5</p>

ประเภทการค้า	รายการที่ประกอบการค้า	ผู้ประกอบการค้า ที่มีหน้าที่เสียภาษี การค้า	อัตราภาษี ร้อยละของ รายรับ
2. โรงสีและ โรงเลื่อย	<p>การทำกิจการตั้งค่อไผ่</p> <p>ชนิด 1</p> <p>การสีข้าว เจ้าหรือข้าว เหนียว (ดู พรฎ. ฉบับที่ 54 มาตรา 10 ครี หน้า 152)</p> <p>ชนิด 2</p> <p>การ เลื่อยไม้ทุกชนิด" (แก้ไข เพิ่ม เต็มโดยประกาศของ คณะปฏิวัติ ฉบับที่ 206 พ.ศ. 2515 ข้อ 18 ใช้บังคับเดือนพฤษภาคม 2515 เป็นต้นไป)</p>	<p>ผู้ประกอบการ</p> <p>ผู้ประกอบการ</p>	<p>3.5</p> <p>4.0</p>
3. การขาย หลักทรัพย์	<p>การขายหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วย ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในตลาด หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวล รัษฎากร (ฉบับที่ 23) พ.ศ. 2521 มาตรา 10 ใช้บังคับ 26 ก.ค. 2521 เป็นต้นไป) (ดู พรฎ. ฉบับที่ 124 หน้า 181)</p>	<p>ผู้ขาย</p>	<p>0.10</p>
4. การรับจ้าง ทำของ	<p>การรับจ้างทำของรวมทั้งการขายส่วน ประกอบและวัสดุพลอยได้ และการให้บริการ ตั้งค่อไผ่</p>		

ประเภทการค้า	รายการที่ประกอบการค้า	ผู้ประกอบการค้า ที่มีหน้าที่เสียภาษี การค้า	อัตราภาษี ร้อยละของ รายรับ
5. การให้ เช่า ทรัพย์สิน	<p>การให้ เช่าทรัพย์สินที่มีข้อสงหาริมทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้</p> <p>ชนิด 1</p> <p>(ก) เทป แผ่นหรือสิ่งใด ๆ ที่บันทึกภาพ และเสียงแล้ว</p> <p>การให้ เช่าทรัพย์สินตาม (ก) หมายความว่า รวมถึงการรับจ้างบันทึกภาพและเสียงลงใน เทป แผ่นหรือสิ่งดังกล่าว การรับ เป็นสมาชิก เพื่อสิทธิในการใช้ เทป แผ่นหรือสิ่งดังกล่าว การขาย เทปแผ่นหรือสิ่งดังกล่าว ซึ่งผู้ประกอบการ การค้ามิได้บันทึกภาพและเสียง เอง</p> <p>(ข) ทรัพย์สินอื่น ๆ นอกจากที่ระบุใน (ก) หรือในชนิด 2</p> <p>ชนิด 2</p> <p>ทรัพย์สินที่ให้ เช่า เฉพาะที่เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขและระยะเวลาที่ ให้ เช่าตามที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี และประกาศในราชกิจจานุเบกษา"</p> <p>(พระราชกำหนดแก้ไข เพิ่มเติมประมวล รัษฎากร (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2529 มาตรา 27 ใช้บังคับ 1 ก.พ. 2529 เป็นต้นไป)</p>	<p>ผู้ให้ เช่า</p> <p>ผู้ให้ เช่า</p>	<p>2.5</p> <p>3.0</p>

ประเภทการค้า	รายการที่ประกอบการค้า	ผู้ประกอบการค้า ที่มีหน้าที่เสียภาษี การค้า	อัตราภาษี ร้อยละของ รายรับ
6. คลังสินค้า	<p>การทำคลังสินค้า การรับฝากทรัพย์สิน การให้บริการ เกี่ยวกับการ เก็บสิ่งของ ต่าง ๆ ในห้อง เย็น หรือการให้ใช้สถานที่ จอดรถ</p> <p>(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2527 มาตรา 26 ใช้บังคับสำหรับรายรับเดือน มกราคม 2528 เป็นต้นไป)</p>	ผู้ประกอบการ	2.5
7. โรงแรมและ ภัตตาคาร	<p>การทำกิจการดังต่อไปนี้</p> <p>(ก) ในที่ลับหรือคาบาเรต์ (ดู พรฎ. ฉบับที่ 54 มาตรา 10 ทวิ หน้า 152)</p> <p>(ข) โรงแรม สำหรับรายรับใน เดือนภาษี เฉพาะส่วนที่ ไม่เกิน 30,000 บาท</p> <p>สำหรับรายรับใน เดือนภาษี เฉพาะส่วนที่ เกิน 30,000 บาท</p> <p>(ดู พรฎ. ฉบับที่ 54 มาตรา 10 จัตวา หน้า 152)</p> <p>(ค) ภัตตาคารที่มีหญิงบำเรอสำหรับ ปรนนิบัติลูกค้า หรือมีที่สำหรับพักผ่อนหลับนอน หรือมีบริการนวดให้แก่ลูกค้า</p>	<p>ผู้ประกอบการ</p> <p>ผู้ประกอบการ</p> <p>ผู้ประกอบการ</p>	<p>15.0</p> <p>10.0</p> <p>15.0</p> <p>15.0</p>

ประเภทการค้า	รายการที่ประกอบการค้า	ผู้ประกอบการค้า ที่มีหน้าที่เสียภาษี การค้า	อัตราภาษี ร้อยละของ รายรับ
8. การขนส่ง	(ง) ภัตตาคารอื่นนอกจาก (ค) สำหรับรายรับในเดือนภาษี เฉพาะส่วนที่ ไม่เกิน 5,000 บาท	ผู้ประกอบการกิจการ	2.0
	สำหรับ รายรับในเดือนภาษี เฉพาะส่วนที่เกิน 5,000 บาท		7.5
	(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวล รัษฎากร (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2521 มาตรา 19 ไข้อย่างขึ้นเดือนกุมภาพันธ์ 2522 เป็นต้นไป)		
	การรับขนไม่ว่าด้วยวิธีการใด ๆ หรือการ รับจ้างด้วยยานพาหนะ		
9. โรงรับจำนำ	(ก) การรับขนคนโดยสาร	ผู้รับจ้าง	2.0
	(ข) การอื่นนอกจาก (ก) (พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวล รัษฎากร (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2524 มาตรา 7 ไข้อย่างขึ้น 31 มีนาคม 2524 เป็นต้นไป)	ผู้รับจ้าง	0.5
10. นายหน้า และตัวแทน	การรับจำนำตามกฎหมายว่าด้วยโรง รับจำนำ	ผู้ประกอบการกิจการ	2.5
	การรับทำการเป็นนายหน้า ตัวแทน ผู้ทอดตลาด หรือรับจัดธุรกิจให้ผู้อื่นนอกจาก ที่ระบุไว้ในประเภทการค้าอื่นแล้ว (อุ พรฎ. ฉบับที่ 54 มาตรา 6 (4) หน้า 146)	นายหน้า ตัวแทน ผู้ทอดตลาดหรือ ผู้ให้บริการ	5.5

ประเภทการค้า	รายการที่ประกอบการค้า	ผู้ประกอบการค้า ที่มีหน้าที่เสียภาษี การค้า	อัตราภาษี ร้อยละของ รายรับ
11. การค้าอสังหาริมทรัพย์	การขายอสังหาริมทรัพย์ เป็นทางค้า หรือหากำไร	ผู้ขาย	3.5
12. ธนาคาร	<p>การออมสินที่มีใช้ของรัฐบาล การธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ หรือกิจการของผู้ที่ประกอบกิจการโดยปกติ เยี่ยงธนาคารพาณิชย์ เช่น ให้กู้ยืมเงิน ค่าประกัน แลก เปลี่ยน เงินตรา ออก ซื้อ หรือขายตั๋วเงิน หรือรับส่งเงินไปต่างประเทศ ด้วยวิธีต่าง ๆ รวมทั้งกิจการโหยกวันหรือช่วยตั๋ว</p> <p>ชนิด 1</p> <p>ดอกเบี้ย ส่วนลด ค่าธรรมเนียม ค่าบริการ หรือกำไรก่อนหักรายจ่ายใด ๆ จากการซื้อหรือขายตั๋วเงิน (ดูคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ป. 11/2528 หน้า 465)</p> <p>ชนิดที่ 2</p> <p>กำไรก่อนหักรายจ่ายใด ๆ จากการ แลก เปลี่ยนหรือซื้อขายเงินตรา การออก ตั๋วเงิน หรือการส่งเงินไปต่างประเทศ (พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวล รัษฎากร (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2527 มาตรา 27 ใช้บังคับสำหรับรายรับในเดือนมกราคม 2528 เป็นต้นไป)</p>	<p>ผู้ประกอบกิจการ</p> <p>ผู้ประกอบกิจการ</p>	<p>3.0</p> <p>15.0</p>

ประเภทการค้า	รายการที่ประกอบการค้า	ผู้ประกอบการค้า ที่มีหน้าที่เสียภาษี การค้า	อัตราภาษี ร้อยละของ รายรับ
13 .ประกันภัย	<p>การทำกิจการดังต่อไปนี้</p> <p>ชนิด 1</p> <p>การรับประกันชีวิต</p> <p>ชนิด 2</p> <p>การรับประกันภัยอย่างอื่น</p>	<p>ผู้รับประกันภัย</p> <p>ผู้รับประกันภัย</p>	<p>2.5</p> <p>3.0</p>
14 .มหรสพ	<p>การกระทำกิจการดังต่อไปนี้</p> <p>(ก) การจัดฉายภาพยนตร์ หรือ การแสดง หรือการเล่นอย่างอื่นโดยมี การฉายภาพยนตร์ด้วย</p> <p>(ข) การจัดให้มีการแข่งม้า แต่ไม่ รวมถึงการรับพนันม้าแข่ง</p> <p>(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2527 มาตรา 28 ไขบังคับสำหรับ รายรับในเดือนมกราคม 2528 เป็นต้นไป)</p>	<p>ผู้ประกอบการ</p> <p>ผู้ประกอบการ</p>	<p>15.0</p> <p>20.0</p>

ประวัติผู้เขียน

นางสาวवलอนงค์ ศันสนีย์เกียรติ เกิดวันที่ 3 พฤษภาคม พ.ศ. 2503 สำเร็จ
การศึกษาเศรษฐศาสตรบัณฑิต จากคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2524
เข้าศึกษาหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ.
2525



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย